

การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษา

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF AN AUTHENTIC ASSESSMENT BASIC MOVEMENT FOR STUDENT
ELEMENTARY SCHOOL

Mr. Phonlaphat Buakaew

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
โดย	นายพลพรรธน์ บัวแก้ว
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ชลาภิรมย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ชลาภิรมย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุญ อินทร์ธมยา)

พลพรรณ์ บัวแก้ว : การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (THE DEVELOPMENT OF AN AUTHENTIC ASSESSMENT BASIC MOVEMENT FOR STUDENT ELEMENTARY SCHOOL) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.บัญชาชลากิรัมย์, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ผศ. ดร.สุธนะ ติงศภักดิ์, 100 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ดำเนินการพัฒนาแบบประเมินการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานโดยหาความตรงและความเที่ยงของแบบประเมิน กลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงเป็นนักเรียนประถมศึกษาจำนวน 30คน และนำไปใช้จริงกับนักเรียนจำนวน 120 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การเดิน การวิ่ง การกระโดดสองขาพร้อมกัน การกลิ้งบอล การขว้าง การตีบอลด้วยมือ การเตะ การรับบอลสองมือระดับอก และการส่งบอลกระดอนพื้น และนำแบบประเมินไปประเมินค่าความตรง ความเที่ยง

ผลวิจัยพบว่า

1) แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.95

2) แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์สูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.765 – 0.865

3) การประเมินความเป็นปรนัยของแบบประเมิน

3.1) การประเมินระหว่างครูพลศึกษา 2 ท่าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.948- 0.994 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2) ความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมิน มีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.891 - 0.987 ในทุกพฤติกรรมบ่งชี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา

ปีการศึกษา 2559

ลายมือชื่อผู้วิจัย

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5683309627 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS: AN AUTHENTIC ASSESSMENT/ BASIC MOVEMENT

PHONLAPHAT BUAKAEW: THE DEVELOPMENT OF AN AUTHENTIC ASSESSMENT BASIC MOVEMENT FOR STUDENT ELEMENTARY SCHOOL. ADVISOR: ASSOC. PROF. BANCHA CHALAPIROM, Ph.D., CO-ADVISOR: ASST. PROF. SUTHANA TINGSABHAT, Ph.D., 100 pp.

This research aimed to develop an authentic assessment in basic movement for elementary school students. The confinement of this research divided into 2 stages. The first stage was to construct and investigate the quality of the evaluation form. The sample consisted of 30 elementary school students selected by purposive selection. Second stage was to investigate the effectiveness of the authentic assessment. The sample consisted of 120 elementary school students selected by simple random sampling. The research instrument was the authentic assessment in basic movement. It consisted of walking, running, jumping, rolling, throwing, striking, kicking, receiving and bouncing.

The findings were:

1)The authentic assessment in basic movement for elementary school students was 0.95 in content validity.

2)The authentic assessment in basic movement for elementary school students had high reliability. The alpha coefficient were between 0.765-0.865

3)The evaluation of assessment's objectivity.

3.1) The evaluation between 2 physical education teachers showed correlation coefficient between 0.948-0.994 significantly at .05 level.

3.2) The congruence between assessors were between 0.891-0.987 in all behavior indicator significantly at .05 level.

Department: Curriculum and Instruction Student's Signature

Field of Study: Health and Physical Education Advisor's Signature

Academic Year: 2016 Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร. บัญชา ชลาภิรมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภักดิ์ อาจารย์อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งทั้งสองท่านได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ดูแล เอาใจใส่ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างที่เกิดขึ้นจากการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ให้ผ่านไปด้วยดี ผู้วิจัยซาบซึ้ง เป็นอย่างยิ่งในความกรุณาจากท่านอาจารย์ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมบูรณ์ อินทร์ถมยา ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ มานิต โกศลอินทรีย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐพร สุคติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลวรรณ ตังธนกานนท์ อาจารย์ ดร. ณิชฎีกา เพ็งลี ที่กรุณาสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือ วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สุพร ชัยเดชสุริยะ ท่านผู้อำนวยการโรงเรียน สาคิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้สถานที่เพื่อใช้ในการ เก็บข้อมูล

ขอขอบพระคุณในความรัก ความห่วงใย และการสนับสนุนในทุกด้านของครอบครัว บัว แก้ว รวมทั้ง ดร.ภารดี ศรีสัต ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และเป็นกำลังใจ ตั้งแต่เริ่มศึกษาจน งานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
คำจำกัดความในการวิจัย	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
ทักษะการเคลื่อนไหว.....	10
ความเป็นมาของการประเมินตามสภาพจริง.....	11
เกณฑ์การประเมิน	19
ความหมายของการวัดและประเมินผล.....	24
การวัดผลทางพลศึกษา	24
ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ	25

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
งานวิจัยในประเทศ.....	29
งานวิจัยต่างประเทศ.....	30
กรอบแนวคิดการวิจัย	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
ประชากร.....	33
กลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	34
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	44
สรุปผลการวิจัย.....	45
อภิปรายผลการวิจัย.....	46
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	47
รายการอ้างอิง	49
ภาคผนวก.....	52
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย	53
ภาคผนวก ข แบบประเมินเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	59
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
ภาคผนวก ง ตารางคะแนน ผู้ให้คะแนนที่ 1.....	86
ภาคผนวก จ ตารางคะแนนผู้ให้คะแนนที่ 2.....	93

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 100

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา	39
ตารางที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา	40
ตารางที่ 3 แสดงค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากการทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง (n = 30 คน).....	41
ตารางที่ 4 แสดงค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากการใช้เครื่องมือกับตัวอย่างวิจัย (n = 120 คน).....	42
ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมิน	43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ไว้ในมาตรา 26 ความว่า ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา และใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ดังนั้น คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โดยแบ่งออกเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้วยการเล็งเห็นความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนโดยตรงเพราะครอบคลุมเรื่องสุขภาพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาครบถ้วนทุกด้าน คือ การเจริญเติบโตและและการพัฒนาการของมนุษย์ การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาไทยและสากล ดังที่ สำนักงานวิชาการและมาตรฐาน กล่าวไว้ในหลักสูตรของกลุ่มสาระเรียนรู้ว่า ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล โรงเรียนระดับประถมศึกษาทุกโรงเรียนส่วนใหญ่จะมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องของการเคลื่อนไหว

กิจกรรมการเคลื่อนไหวในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นพื้นฐานทักษะที่สำคัญของการเล่นกีฬาทุกชนิด ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายทุกส่วน และได้รับการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพในองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว เป็นต้น ดังที่ Craig A. Buschner (1994) ได้เสนอวัตถุประสงค์และความสำคัญของกิจกรรมการเคลื่อนไหว สรุปได้ 5 ประการ 1)ผู้เรียนสามารถตระหนักถึงความสำคัญ

ของการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง เมื่อครูผู้สอนหรือผู้ปกครองได้สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในการเคลื่อนไหว จะเป็นผลให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถของตนเองในการปฏิบัติการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ 2) ผู้เรียนมีความสามารถในการเคลื่อนไหวและเกิดความมั่นใจตนเองขณะเคลื่อนไหว เมื่อใดที่ผู้เรียนได้เล่นและร่างกายได้มีการเคลื่อนไหว ผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจและรู้สึกปลอดภัย ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางกลไกการเคลื่อนไหว 3) ผู้เรียนจะเข้าใจและสามารถประยุกต์ทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวได้ เพราะวิชาพลศึกษามีโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลักการเคลื่อนไหวและทักษะทางกลไก ก่อนที่จะเริ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่นเกม การเล่นกีฬา การเต้นรำ ยิมนาสติก 4) ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์มากมายจากการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การเคลื่อนไหวพื้นฐานและการเคลื่อนไหวขั้นสูงภายในเวลาไม่กี่ปี ซึ่งหลักการในการเคลื่อนไหวจะทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการเคลื่อนไหวและเรียนรู้การเคลื่อนไหวที่ซับซ้อนมากขึ้น 5) ผู้เรียนจะรู้คุณค่าของการเล่นและมีความสุขที่ดี ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเริ่มจดจำความสัมพันธ์ของความรู้สึที่ดีกับการทปฏิบัติกิจกรรมการเล่นทุก ๆ วัน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

ทั้งนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีจุดมุ่งหมายในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษาสูงขึ้น ยกกระดับความรู้ ความสามารถของคนไทยให้สู่ระดับสากล การจัดการกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินต้องสอดคล้องกับสภาพจริง เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545 - 2559 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคนอย่างรอบด้าน โดยกำหนดนโยบายในเรื่องของการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และสถานศึกษาต้องพัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างกระบวนการคิดให้เกิดประโยชน์ มีการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย

ด้วยการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันนี้ เกิดการพิจารณาการวัดและประเมินผลทางเลือกใหม่ (Alternative Assessment) และการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งมีความเหมาะสมกับที่จะนำมาใช้เป็นวิธีในการประเมินผลเชิงคุณภาพ ในการปฏิบัติของผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ทักษะคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยผสมผสานกับเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) และเมื่อนำการประเมินตามสภาพจริงผสมผสานกับเกณฑ์การประเมิน จะทำให้การวัดและประเมินผล มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในด้าน ความเที่ยงตรง ความเป็นปรนัย และ ความเชื่อถือได้ สามารถช่วยให้การประเมินเชิงคุณภาพมีความยุติธรรมแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สามารถชี้แจงผลคะแนนของผู้เรียนได้อย่างโปร่งใสต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2539) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินไว้ว่า จะต้องกำหนดมาตราวัด (Scale) และรายการของคุณลักษณะที่บรรยายถึงความสามารถในการแสดงออกของแต่ละจุดในมาตราการวัดอย่างชัดเจน และ

เกณฑ์การประเมินต้องบรรยายถึงความสามารถการแสดงออกของนักเรียนในแต่ละระดับจึงเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับครู ผู้ปกครอง และผู้สนใจอื่น ๆ ได้ทราบว่า นักเรียนรู้อะไรและทำ อะไรได้มากน้อยแค่ไหน เกณฑ์การประเมิน จึงมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยสามารถทำให้เป็นหมายของการแสดงของนักเรียนมีความชัดเจน และนำไปสู่ การบรรลุวัตถุประสงค์หรือสมรรถภาพที่สำคัญของมาตรฐานการศึกษาได้

ซึ่งการประเมินผลที่ดีนั้น จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีคุณสมบัติดังนี้ คือ มีความเที่ยงตรง (Validity) มีความเชื่อถือได้ (Reliability) ความเป็นปรนัย(Objectivity) และเครื่องมือในการประเมินผลที่ดีนั้น ช่วยให้อาจารย์ผู้สอนสามารถวัดและประเมินผลความสามารถของผู้เรียนได้ตามสภาพที่เป็นจริง Nixon and Jewett (1974 อ้างถึงใน สมพิศ ราวีศรี, 2542) สำหรับองค์ประกอบในการนำมาตัดสินระดับคะแนนวิชาพลศึกษานั้น ควรครอบคลุมถึงองค์ความรู้ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) และจิตพิสัย (Affective Domain) สำหรับวิธีการประเมินผลองค์ความรู้ทั้งสามด้านนั้นจะมีการประเมิน ใน 2 ลักษณะด้วยกัน คือ การประเมินเชิงปริมาณ (Quantitative Evaluation) และประเมินเชิงคุณภาพ (Qualitative Evaluation) การประเมินเชิงปริมาณ เป็นการประเมินที่ทำการวัดออกมาเป็นจำนวน ตัวเลข เช่น การวัดความเร็วในการวิ่ง 100 เมตร จะได้เป็นระยะเวลาซึ่งวัดด้วยนาฬิกาจับเวลา การวัดระยะทางในการยืนกระโดดไกล จะได้ผลเป็นระยะทางจากการวัดด้วยเทปวัด การทำลูก- นิ่ง 1 นาที จะได้จำนวนครั้งที่ปฏิบัติได้ และการยิงประตูบาสเกตบอลได้แป้นภายในเวลา 30 วินาที จะได้จำนวนครั้งที่ยิงประตูได้ เป็นต้น ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นแบบทดสอบปรนัย (Objective Test) จะมีลักษณะการทดสอบที่ชัดเจน ผู้ให้คะแนนจึงไม่มีผลต่อการให้คะแนน การประเมินเชิงคุณภาพ เป็นการประเมินความถูกต้อง ความสวยงามของการปฏิบัติหรือความสามารถในกีฬาชนิดต่าง ๆ ที่ไม่สามารถประเมินในเชิงปริมาณได้ เช่น ยิมนาสติกลีลา กระโดดน้ำ การเดินร่า กิจกรรมเข้าจังหวะ ดาบสากล หรือท่าทางการเหวี่ยงไม้กอล์ฟ เป็นต้น ส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินด้วยการสังเกตของครูผู้สอน (Subjective Test) ซึ่งจะมีผลต่อการให้คะแนนเพราะบางครั้งอาจจะเกิดจากความพึงพอใจของผู้ให้คะแนนแต่ละคน Baumgartner and Jackson (1991 อ้างถึงใน ถาวร เขียนเสมอ, 2540) กล่าวถึงปัญหาของการประเมินด้วยการสังเกตของครู (Subjective Test) ว่า “บางครั้งเกิดจากความพึงพอใจของผู้ให้คะแนนแต่ละคน เช่น กรณีที่มีความเห็นพ้องกันของผู้ให้คะแนนที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับต่ำ จะได้ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ที่ต่ำด้วย” ซึ่งสอดคล้องกับ วิริยา บุญชัย (2529) ที่กล่าวถึงปัญหาของการประเมินผลโดยครูและได้เสนอวิธีการปรับปรุงไว้ดังนี้ ปัญหาของการประเมินโดยครูนั้น ข้อมูลที่ได้ขาดความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ ประสิทธิภาพ และความเป็นปรนัย แต่การประเมินแบบนี้สามารถปรับปรุงองค์ประกอบดังกล่าวได้ถ้ามีการวางแผนและดำเนินการที่ดี โดยพิจารณาทักษะที่

ต้องการวัด และกำหนดคะแนนในแต่ละส่วนไว้ให้ชัดเจน กำหนดมาตรฐานในแต่ละทักษะ กำหนดวิธีการบันทึกคะแนน เพื่อให้การประเมินผลมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้มากที่สุด

ซึ่งจากปัญหาการประเมินวิชาพลศึกษาในปัจจุบันที่จะเน้นการประเมินผู้เรียนไปที่การปฏิบัติทักษะทางกีฬาที่ใช้เป็นกิจกรรมในการเรียนการสอนในชั่วโมงพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเสียส่วนใหญ่ ยังไม่มีหลักฐานปรากฏว่าได้มีการพัฒนาการประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อให้การวัดและประเมินดังกล่าว เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ และมีความเป็นปรนัย ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่าแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนที่จะใช้เป็นแนวทางในการประเมินผู้เรียน ให้ตรงกับความเป็นจริงที่ผู้เรียนแสดงออกมา

คำถามการวิจัย

1. แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรประกอบด้วยรายการทดสอบอะไรบ้าง
2. แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรมีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยง ความเป็น ปรนัย และความสอดคล้องเป็นอย่างไร
3. แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรมีเกณฑ์ประเมินอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินในการประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

3. เพื่อหาคุณภาพของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ได้ถูกต้อง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ ของแบบประเมิน เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 120 คนจาก 4 โรงเรียนโรงเรียนละ 30 คนโดยการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ ประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

ตัวแปรตาม คือ คุณภาพของแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน และเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะนำมาใช้เพื่อประเมินทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่านั้น

2. ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชื่อถือได้

คำจำกัดความในการวิจัย

การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) หมายถึง การประเมินในหลายๆ ด้าน และหลากหลายวิธี เพื่อให้ผู้เรียนสะท้อนความสามารถ ความรู้ และความเข้าใจ ต่อกิจกรรมการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) หมายถึง แนวทางการให้คะแนน ความสามารถหรือ การปฏิบัติของนักเรียนอย่างชัดเจน โดยแยกแยะระดับคะแนนอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองอยู่ในระดับคะแนนใด ในการวิจัยนี้แบ่งระดับการประเมินเป็น 4 ระดับ คือ

4 หมายถึง สมบูรณ์แบบ

3 หมายถึง ดี

2 หมายถึง ปานกลาง

1 หมายถึง ทำได้

ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน หมายถึง การเคลื่อนไหวขณะเคลื่อนที่ และมีอุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหว ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1.การเดิน

2.การวิ่ง

3.การกระโดด

4.การกลิ้งบอล

5.การขว้าง

6.การตีบอลด้วยมือ

7.การเตะ

8.การรับบอลสองมือระดับอก

9.การส่งบอลกระดอนพื้น

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้ช่วยวิจัย หมายถึง อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แบบประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษาด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่รอบทั้งการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และแบบประกอบอุปกรณ์
2. ได้เกณฑ์การประเมินในการประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ครูผู้สอนสามารถนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอหัวข้อดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551
 - 1.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน
 - 2.1 ทักษะการไหวแบบอยู่กับที่
 - 2.2 ทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่
 - 2.3 ทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ
3. การประเมินตามสภาพจริง
 - 3.1 ความเป็นมาของการประเมินตามสภาพจริง
 - 3.2 ลักษณะสำคัญของการประเมินตามสภาพจริง
 - 3.3 ความหมายของการประเมินตามสภาพจริง
 - 3.4 แนวคิดและหลักการของการประเมินตามสภาพจริง
 - 3.5 คุณลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง
 - 3.6 การประเมินตามสภาพจริงทางพลศึกษา
4. การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
 - 4.1 ความหมายของการวัดและประเมินผล
 - 4.2 หลักในการวัดประเมินผลทางพลศึกษา
5. การสร้างแบบประเมินผลทางพลศึกษา
 - 5.1 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ
 - 5.2 คุณสมบัติของแบบทดสอบ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ไว้ในมาตรา 26 ความว่า ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา และใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวาระหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย (กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ดังนั้น คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และโครงสร้างเวลาเรียน

โดยสรุปตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และยังเล็งเห็นความสำคัญ ในเรื่องการพัฒนาทางสมองและพหุปัญญา จึงได้จัดตั้ง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาขึ้น ซึ่งในสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้มีการกำหนด คุณภาพผู้เรียน สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน และตัวชี้วัดชั้นปี มีใจความสำคัญดังนี้

สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายของความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ซึ่งสรุปได้ดังนี้

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบ ข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

ในแต่ละสาระของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 มีการกำหนดมาตรฐาน และตัวชี้วัดเพื่อให้สถานศึกษาได้จัดการเรียนการสอนไปในทิศทาง และจุดมุ่งหมายเดียวกัน ซึ่งจะแบ่งตามระดับชั้นปี ซึ่งผู้วิจัยสรุปตัวชี้วัดในสาระที่ 3 สำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ดังนี้

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา
ตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกาย ขณะอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบอย่างมี
ทิศทาง
2. เคลื่อนไหวร่างกายที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหวแบบบังคับทิศทางในการเล่นเกมที่เด็ดเดี่ยว

ซึ่งตัวชี้วัดนี้จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้ตาม
พัฒนาการในแต่ละช่วงอายุ มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและมีส่วนร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรม
สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และเกม ได้อย่างสนุกสนาน

ทักษะการเคลื่อนไหว

ทักษะต่างๆอันเป็นทักษะเบื้องต้นของการเคลื่อนไหวนั้น นอกจากจะเป็นทักษะที่จำเป็นและ
มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีผลต่อการฝึกกิจกรรมอื่นๆ ทางพลศึกษาทุกรูปแบบ ซึ่งแบ่ง
ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ (Non Locomotor Movements) หมายถึง การเคลื่อนไหว
ที่ส่วนฐานของร่างกายอยู่กับที่ ไม่ต้องเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง แต่จะเป็นการใช้ร่างกายทุก
ส่วนให้สนองตอบเป็น 3 ลักษณะ คือ

- 1.1 การเคลื่อนไหวพื้นฐาน ได้แก่ การเคลื่อนไหวโดยใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย
เช่น การก้มตัว การยืดเหยียดตัว การบิดตัว การหมุนตัว การโยกตัว การแกว่งหรือหมุนเหวี่ยง การดัน
หรือผลัก การสั่น

- 1.2 การเคลื่อนไหวแบบสัมพันธ์ ซึ่งเป็นลักษณะการเคลื่อนไหวส่วนหนึ่งของร่างกายให้
สัมพันธ์กัน เช่น แขนกับขา เท้ากับลำตัว ทั้งนี้ต้องอาศัยความแข็งแรงและสมรรถภาพทางกายของ
บุคคลเป็นองค์ประกอบด้วย โดยนำเอาทักษะพื้นฐานมาผูกให้ติดต่อกันได้อย่างต่อเนื่อง เช่น ผลักแล้ว
ดึง เอียงแล้วเหวี่ยง เหวี่ยงแล้วบิดตัวไปมา

- 1.3 การเคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์ เป็นการใช้อุปกรณ์มาประกอบในการ
เคลื่อนไหวโดยไม่เคลื่อนที่ เช่น ไขว่บอลเป็นอุปกรณ์ โดยรับ – ส่งบอลมือเดียว ซ้ายขวาหรือส่งทั้งสอง
มือ โยนบอลขึ้นบนอากาศแล้วรับเป็นจังหวะ เลี้ยงบอลกับพื้นตามจังหวะช้าหรือเร็ว เลี้ยงบอลบนพื้น
สลับกับโยนบอลขึ้นบนอากาศ ส่งบอลไปรอบตัวหรือรอบเอว

2. การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ (Locomotor Movements) หมายถึง การเคลื่อนร่างกาย
จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง เป็นการเคลื่อนไหวร่างกายแบบง่ายๆ และสลับซับซ้อนขึ้น เป็นการเคลื่อน
น้ำหนักจากอีกเท้าหนึ่งไปยังอีกเท้าหนึ่ง และได้ระยะทางไปด้วย ซึ่งแบบออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1 การเคลื่อนไหวปกติ ได้แก่ การเคลื่อนไหวที่เป็นแบบอย่างของอิริยาบถต่างๆ ทั่วไป เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโจน การกระโดด การเขย่ง การก้าวขิด

2.2 การเคลื่อนไหวพิเศษ เป็นลักษณะของการเคลื่อนไหวที่ใช้พื้นฐานจากการเดิน การวิ่ง และการเขย่ง โดยการเพิ่มก้าวและจังหวะลักษณะการก้าวจะผสมกัน เช่น การควมบ้า การกระโดดกระต่าย การก้าว – ขิด – ก้าว การเดินซาดิช การหมุน

3. การเคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์ (Manipulative Movements) หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายที่ผู้ปฏิบัติใช้ร่างกายหรือควบคุมวัตถุประกอบการเคลื่อนไหว ซึ่งเกี่ยวข้องกับมือและเท้า ประกอบการเคลื่อนไหว เช่น การขว้าง การรับ การเลี้ยง การตีด้วยแร็คเกต

สรุปความสำคัญของการเคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์ ที่มีเนื้อหาครอบคลุมทั้งการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ และแบบเคลื่อนที่ จึงทำให้มีความสนใจที่จะพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับตัวชี้วัดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวว่า นักเรียนสามารถควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกาย ขณะอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบอย่างมีทิศทาง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ความเป็นมาของการประเมินตามสภาพจริง

จากความพยายามของนักการศึกษาและนักประเมินผลในการคิดค้นหาวิธีการอื่นๆ ที่เป็นทางเลือกสำหรับการประเมินผลผู้เรียนนอกเหนือจากการใช้แบบทดสอบมาตรฐานชนิดมีคำตอบให้เลือก ทำให้เกิดวิธีการที่ใช้ในการประเมินผลหลายวิธี โดยมีคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องปรากฏหลายคำ เช่น การประเมินทางเลือก (Alternative Assessment) การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) การประเมินความสามารถ (Performance Assessment) การประเมินความสามารถตามสภาพจริง (Authentic Performance Assessment) การประเมินทางตรง (Direct Assessment) และการประเมินภาพรวม (Holistic Assessment) เป็นต้น การใช้ชื่อที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับผู้กำหนด แต่ทุกชื่อจะมีความหมายเชื่อมโยงถึงการเคลื่อนไหวในเรื่องของการประเมินผลโดยมุ่งเสริม สนับสนุนการเรียนการสอนทั้งสิ้น ในบางกรณีแม้คำศัพท์ที่ใช้จะแตกต่างกันก็ตาม จุดเน้นที่ต้องการ แต่คำศัพท์ที่ใช้ภายใต้นิยามของการประเมินผลตามแนวคิดใหม่จะมีคุณลักษณะสำคัญร่วมกันอยู่ 2 ประการดังนี้ (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ, 2544)

1. ใช้วิธีและเครื่องมือที่หลากหลายในการประเมินผลผู้เรียน จะไม่ใช่เฉพาะแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดมีคำตอบเลือกเพียงอย่างเดียว

2. มีความหมายถึงการตรวจสอบโดยตรงต่อการปฏิบัติของผู้เรียนโดยใช้ชิ้นงานที่ออกแบบมาให้มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องเผชิญในชีวิตจริง Hensley (2000) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินความสามารถ (Performance Assessment) การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการประเมินทางเลือก (Alternative Assessment) ความหมายเหมือนกันและบางที่ใช้แทนกันได้

ลักษณะสำคัญของการประเมินตามสภาพจริง

กรมวิชาการ (2545) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญไว้ดังนี้

1. การวัดและการประเมินผลจากสภาพจริงมีลักษณะสำคัญคือ ใช้วิธีการประเมินกระบวนการคิดที่ซับซ้อนความสามารถในการปฏิบัติงาน ศักยภาพของผู้เรียนในด้านของผู้ผลิตและกระบวนการที่ได้ผลผลิตมากกว่าที่จะประเมินว่าผู้เรียนสามารถจดจำความรู้อะไรได้บ้าง
2. เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียน เพื่อวินิจฉัยผู้เรียนในส่วนที่ควรส่งเสริมและส่วนที่ควรแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถ ความสนใจและความต้องการของแต่ละบุคคล
3. เป็นการประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมประเมินผลงานของทั้งตนเองและของเพื่อนร่วมห้อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตัวเอง เชื่อมั่นตนเอง สามารถพัฒนาข้อมูลได้
4. ข้อมูลที่ประเมินได้จะต้องสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนการสอนและการวางแผนการสอนของผู้สอนว่าสามารถตอบสนองความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคลได้หรือไม่
5. ประเมินความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายโอนการเรียนรู้ไปสู่ชีวิตจริงได้
6. ประเมินด้านต่าง ๆ ด้วยวิธีที่หลากหลายในสถานการณ์ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

ความหมายของการประเมินตามสภาพจริง

ก่อนที่จะศึกษาถึงความหมายและความเป็นมาของการประเมินตามสภาพจริง ควรจะทำความเข้าใจถึง assessment และ evaluation เสียก่อน ซึ่งนักพลศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำ 2 คำนี้ ดังต่อไปนี้

Henley (2000) ได้กล่าวไว้ว่าปัจจุบันในวงการศึกษ บ่อยครั้งที่การประเมิน (assessment) ถูกใช้มากกว่าการวัด (measurement) หรือการประเมินผล (Evaluation) การประเมิน คือ กระบวนการของการรวบรวมข้อมูลการตัดสินใจหรือการอธิบายโดยการตีค่าจากการประเมินจะเป็นผลลัพธ์ขั้นสุดท้ายของการประเมินผล

Harrison , Blackmore & Buck (2001) กล่าวว่า การประเมิน (Assessment) หมายถึง กระบวนการรวบรวมและจัดทำข้อมูลให้เป็นระบบจากคะแนนดิบเกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ ซึ่งข้อมูลของคะแนนจะได้มาจากผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง โดยพิจารณาจากการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่น และจุดด้อย และยังเป็นการตัดสินประสิทธิภาพของหลักสูตรและการสอนด้วย

Miller (2002) ได้กล่าวว่า ในบางโอกาส บางคนจะใช้คำว่า การประเมิน (Assessment) และการประเมินผล (Evaluation) แทนกัน ซึ่งการประเมินผล คือการอธิบายผลของการวัด (Measurement) การประเมินผลเป็นส่วนสำคัญของการประเมิน (Assessment) การประเมินเป็นกระบวนการเพื่อสรุปการวัด ประเมินผล การจำแนกแยกแยะและการตั้งกฎกติกา

กรรวิ บุญชัย (2548) ได้ระบุว่า “การประเมินผล อาจจะใช้คำว่า การประเมิน (Evaluation Can also Be Called Assessment) คำสองคำนี้ใช้ในความหมายเหมือนกัน การแปลค่าจะนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือวัตถุประสงค์ การที่จะประเมินผลได้ต้องอาศัยแบบทดสอบ (Test) และการวัด (Measurement)”

การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) นักการศึกษาได้นิยามความหมายไว้ในทิศทางเดียวกัน

อุทุมพร จามรมาน (2540) ใช้คำแทนการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ว่าเป็นการตีค่าที่แท้จริง ซึ่งหมายถึงการวัดและการประเมินกระบวนการทำงานของสมองและจิตใจของผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมาตามสิ่งที่เขาทำ โดยพยายามตอบคำถามว่าเขาทำอย่างไร ทำไมจึงทำอย่างนั้น การได้ข้อมูลว่า “เขาทำอย่างไร” (how) และ “ทำไม” (why) จะช่วยให้ผู้สอนได้ช่วยผู้เรียนพัฒนาการเรียนของผู้เรียน และการสอนของผู้สอน ทำให้การเรียนการสอนมีความหมายและทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ต่อไป

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ และกุลยา ตันติผลาชีวะ (2542) ให้ความหมายของการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) ว่าเป็นกระบวนการเก็บปรากฏการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้น โดยเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนกระทำประกอบการเรียนหรือเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนและการปฏิบัติจริงในห้องเรียน

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544) ได้อ้างอิงแนวคิดของนักการศึกษาหลายคน เช่น Wiggins (1989) และ Mitchell (1992) โดยสรุปว่าการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) หรือการประเมินทางเลือก (Alternative Assessment) เป็นการประเมินที่ใช้เครื่องมือวัดหลากหลายวิธี เพื่อประเมินการปฏิบัติวันต่อวันในการเรียนรู้วิชาต่างๆ ในโรงเรียน

กรรวิ บุญชัย (2548) กล่าวถึงความหมายของการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ว่าเป็นการประเมินผลจากสภาพจริง “Real – Life” สามารถประเมินความสามารถ ทักษะ ความคิดขั้นสูงที่ซับซ้อน (Higher – Order Thinking Skills) ผู้สอนต้องบอกกล่าวผู้เรียนว่า เกณฑ์อะไรที่บอกว่าทำงานดี ซึ่งผลงานนั้น จะได้รับการประเมินกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้

ศิริชัย กาญจนวาสิ (2546) ได้สรุปความหมายของการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ไว้ว่า เป็นกระบวนการตัดสินความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆ ของผู้เรียนในสภาพที่สอดคล้องกับชีวิตจริง โดยใช้เรื่องราว เหตุการณ์ สภาพจริงหรือคล้ายจริงที่ประสบในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนตอบสนองโดยการแสดงออก ลงมือกระทำหรือผลิตจากกระบวนการทำงานตามที่คาดหวังและผลผลิตที่มีคุณภาพ จะเป็นการสะท้อนภาพเพื่อลงข้อสรุปถึงความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆ ของผู้เรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด น่าพอใจหรือไม่ อยู่ในระดับความสำเร็จใด

Wiggins (1990) กล่าวถึงการประเมินตามสภาพจริงว่า การประเมินตามสภาพจริงเกิดขึ้น เมื่อทดสอบผู้เรียนโดยตรงจากผลการปฏิบัติงาน ที่สะท้อนความสามารถ ความรู้ การประเมินที่กระทำกันเป็นปกติ โดยการสรุปย่อ หรือข้อมูลที่ตรงประเด็นหรือใกล้เคียงหรือข้อมูลที่มีความตรงที่สามารถวัดการปฏิบัติงานของผู้เรียนให้สะท้อนถึงคุณค่าได้

Meyer (1992 อ้างใน นาดยา ปิรันธนานนท์, 2545) ได้ให้ความหมายของการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ว่าเป็นการประเมินในสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องสร้างและค้นคำตอบ ซึ่งเป็นคำตอบที่แสดงถึงประยุกต์ความรู้มาใช้ในการได้คำตอบนั้น สถานการณ์ในการประเมินตามสภาพจริง จะเป็นสถานการณ์ที่เป็นชีวิตจริงมากกว่าการประเมินความสามารถ (Performance Assessment) ตัวอย่างเช่น การประเมินความสามารถโดยให้ผู้เรียนอธิบายว่าตนเองมีวิธีแก้ปัญหากระดาษที่ไม่ได้ใช้แล้วที่อยู่เกลื่อนกราดใน โรงเรียนได้อย่างไร แต่ถ้าเป็นงานตามสภาพจริงต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงเพื่อแก้ปัญหา

Haury (1993) กล่าวถึง การประเมินตามสภาพจริงว่า หากสิ่งของอย่างหนึ่งต้องถูกพิจารณาจากภายนอกว่ามีคุณภาพอย่างไร การประเมินมีขอบเขตมากกว่าการทดสอบ อีกทั้งรวมถึงเทคนิควิธี การสังเกตระบบการจัดการเรียนการสอนของครูจึงเรียกการประเมินแบบนี้ว่าเป็นการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งกิจกรรมการประเมินจะควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ซึ่งสามารถอธิบายในศาสตร์ของการจัดการเรียนการสอน

สรุปการประเมินตามสภาพจริงของผู้วิจัย หมายถึง การเก็บเกี่ยวผลการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านสถานการณ์ การปฏิบัติงานจริง โดยผู้สอนวัดประเมินในหลายๆด้านและหลากหลายวิธี เพื่อให้ผู้เรียนสะท้อนความสามารถ ความรู้ และความเข้าใจ ต่อกิจกรรมการเรียนรู้

แนวคิดและหลักการของการประเมินตามสภาพจริง

กรมวิชาการ (2542) ระบุว่า ผู้เชี่ยวชาญในด้านทฤษฎีและการวัดและประเมินผลกล่าวถึงแนวคิดและหลักการประเมินตามสภาพที่แท้จริงไว้หลายท่าน ดังนี้

1. การประเมินตามสภาพจริง ไม่เน้นการประเมินทักษะพื้นฐาน (Skill Assessment) แต่เน้นการประเมินทักษะการคิดที่ซับซ้อน (Complex Thinking Skill) ในการทำงาน ความร่วมมือ ในการแก้ปัญหา และการประเมินตนเองทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน
2. การประเมินตามสภาพจริง เป็นการวัดและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน
3. การประเมินตามสภาพจริง เป็นการสะท้อนให้เห็นการสังเกตสภาพงานปัจจุบัน (Current Work) ของผู้เรียน และสิ่งที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง
4. การประเมินตามสภาพจริง เป็นการผูกติดผู้เรียนกับงานที่เป็นจริง โดยพิจารณาจากงานหลาย ๆ ชิ้น
5. ผู้ประเมินควรมีหลาย ๆ คน โดยมีการประชุมระหว่างกลุ่มผู้ประเมินเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียน
6. การประเมินต้องดำเนินการไปพร้อมกับการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
7. นำการประเมินตนเองมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินตามสภาพที่แท้จริง
8. การประเมินตามสภาพจริง ควรมีการประเมินทั้ง 2 ลักษณะ คือ การประเมินที่เน้นการปฏิบัติจริง และการประเมินจากแฟ้มสะสมงาน

Tritschler (2000) ได้กล่าวว่า การพัฒนาการด้านการศึกษาค้นคว้าได้พูดถึงแนวคิดของการประเมินตามสภาพจริง บางที่เรียกว่าการประเมินทางเลือก (Alternative Assessment) ซึ่งการประเมินตามสภาพจริงต้องมี 1) มีการวัดทางด้านทักษะ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จจากการปฏิบัติและ 2) คะแนนเป็นที่ยอมรับอย่างแท้จริงมากกว่าคะแนนที่ไม่เป็นมาตรฐาน การประเมินตามสภาพจริงในวิชาพลศึกษาบ่อยครั้งที่เอามาจากการปฏิบัติขั้นสูงสุด ที่ต้องการให้ผู้เรียนสังเคราะห์หรือวิเคราะห์ทักษะ การประเมินจะทำบ่อยๆ หลายๆ ครั้งในชั้นเรียน การประเมินตามสภาพจริง มีความแตกต่างจากการวัดและประเมินแบบอิงกลุ่ม (Norm – Referenced) นักการศึกษาจำนวนมากเชื่อว่าการประเมินตามสภาพจริงมีความเหมาะสมมากสำหรับใช้ประเมินในชั้นเรียน

คุณลักษณะการประเมินตามสภาพจริง

Schiemer (2000) อ้างถึงแนวความคิดของ Graham (1992) ว่าในวิชาพลศึกษา การพัฒนาการประเมินตามสภาพจริง หรือการประเมินทางเลือกที่เหมาะสม เป็นเหตุที่ทำให้ผู้สอน ตัดสินใจที่จะใช้การประเมินกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อประเมินเป็นระยะๆ (Formative Assessment) ไม่ใช่เพื่อการประเมินแบบสรุป (Summative Assessment) ซึ่งผู้เรียนจะมีความก้าวหน้าทางทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ถือเป็นการพัฒนาทักษะ เจตคติ และความรู้เกี่ยวกับพลศึกษาอย่างแท้จริง

Harrison *et al.*, (2001) กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริง ผู้เรียนใช้ทักษะและความรู้ในการแก้ไขตามสภาพจริง ปัจจุบันเทคนิคการประเมินแบบนี้ได้นำมาใช้ในวิชาพลศึกษาแล้ว ซึ่งการประเมินตามสภาพจริงในวิชาพลศึกษาสามารถยกตัวอย่างได้ดังนี้

1. ประเมินความสามารถในการนำทักษะจากการทำกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬามาใช้ให้เป็นประโยชน์
2. ประเมินความสามารถในการประเมินสมรรถภาพทางกาย มีแผนในการพัฒนาสมรรถภาพที่เหมาะสม และการเข้าร่วมในกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อสมรรถภาพเพื่อไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางด้านร่างกาย
3. ประเมินความสามารถในการใช้ทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ทางด้านกลไกไปสู่การเรียนรู้ทักษะใหม่ได้

Mueller (2003) กล่าวถึงการประเมินตามสภาพจริงว่า เป็นรูปแบบการประเมินเพื่อค้นหาคำตอบของภาระงานที่แสดงให้เห็นถึง การนำความรู้และทักษะไปใช้จริง ผลการปฏิบัติของผู้เรียนจะออกมาในรูปแบบของคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด ที่ชี้ให้เห็นถึงมาตรฐานของผู้เรียนและ Mueller (2006) ได้เสนอแนวคิดและตุผลในการใช้คำอื่นแทนคำการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งผู้ที่ต้องการศึกษาสามารถค้นหาจากคำเหล่านี้ใช้เป็นข้อมูลของการประเมินตามสภาพจริงได้ คำดังกล่าวคือ การประเมินความสามารถ (Performance Assessment or Performance - Based) การประเมินทางเลือก (Alternative Assessment) และการประเมินทางตรง (Direct Assessment) ซึ่ง Mueller ได้สรุปให้เห็นความแตกต่างระหว่างการประเมินแบบดั้งเดิม (Traditional) กับการประเมินตามสภาพจริง ดังที่แสดงในตาราง

ตารางแสดงความแตกต่างระหว่างการประเมินแบบดั้งเดิมกับการประเมินตามสภาพจริง

การประเมินแบบดั้งเดิม	การประเมินตามสภาพจริง
1. มีคำตอบให้ผู้เรียนได้เลือกตอบ (Select a response)	1. ผู้เรียนแสดงผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติ ที่ซับซ้อนและมีจุดมุ่งหมายชัดเจน (Performing a Task)
2. สิ่งประดิษฐ์ได้รับการประเมินในชั้น เรียน (Contrived)	2. ผู้เรียนนำเสนอการกระทำบางอย่าง ด้วยความชำนาญบนพื้นฐานความเป็นจริง ในชีวิต (Real – Life)
3. เป็นการประเมินจากความจำ และ ระลึกได้ (Recall / Recognition)	3. สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และ ประยุกต์เป็นปรากฏการณ์ใหม่ (Construction/Application)
4. ผู้สอนเป็นผู้กำหนดรูปแบบการ ทดสอบ (Teacher – Structured)	4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบ การทดสอบ (Student – Structured)
5. การประเมินกำหนดหลักฐานไว้มือ ชัดเจน (Indirect – Evidence)	5. การประเมินกำหนดเป็นหลักฐานที่ ชัดเจน (Direct – Evidence)

ที่มา: Mueller (2006 อ้างใน สุรีย์ แก้วเศษ 2553)

วิธีการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งเป็นขั้นตอนนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ 2542)

1. การสังเกต
2. การสัมภาษณ์
3. การตรวจงาน
4. การรายงานตนเอง
5. การใช้บันทึกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
6. การใช้ข้อสอบแบบเน้นการปฏิบัติจริง
7. การประเมินโดยใช้สะสมผลงาน

ส่วน สุวิมล และ กุลยา (2542) ได้เสนอวิธีการประเมินผลตามสภาพจริงไว้ ดังนี้
 การประเมินตามสภาพจริงมีหลายวิธี โดยมีจุดประสงค์เพื่อที่เน้นถึงงานที่ผู้เรียนได้
 ทำ จริงและการช่วยให้ครูและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่เป็นจริงของผู้เรียน มีความเป็น
 ธรรมชาติเน้นการปฏิบัติ ความรู้ ทักษะ และผลลัพธ์อื่น ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมทาง
 สังคม มีวิธีการในการประเมิน 10 วิธีคือ

1. การประเมินโดยเพื่อน หมายถึง การให้ผู้เรียนจับคู่กัน ผู้เรียนคนหนึ่งเป็นผู้
 สังเกตการณ์ปฏิบัติของนักเรียนอีกคนหนึ่ง แล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างจากเกณฑ์
 ที่ครูกำหนดให้โดยการสรุป และบอกถึงผลการประเมิน ซึ่งอาจจะเป็นการใช้คำพูดสัญลักษณ์การ
 แสดงท่าทางหรือการเขียนถึงผลสะท้อนกลับก็ได้

2. การประเมินโดยกำหนดเวลา หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจากการปฏิบัติใน
 ระยะเวลาที่กำหนดแน่นอน และถูกบันทึกโดยผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนกลุ่มเล็ก ๆ หรือผู้เรียนทั้งชั้นที่
 แสดงถึงความเปลี่ยนแปลง ลำดับขั้นตอน ตัวเลือก ความรู้สึกความก้าวหน้าที่เกิดจากการเข้าร่วม
 กิจกรรม

3. การประเมินโดยโครงการกลุ่ม หมายถึง งานที่เกิดจากการประสานของผู้เรียน
 หลาย ๆ คนในการแก้ปัญหา การเรียนรู้ทักษะ แนวคิดหรือคำสรุปอย่างกว้าง ๆ การเข้าร่วมการ
 ค้นคว้า หรือปฏิบัติงานที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

4. การประเมินโดยบุคคล หมายถึง งานที่ผู้เรียนแต่ละคนสนใจภายใต้การแนะนำ
 ของครูซึ่งผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบทำจนกว่าจะเสร็จสมบูรณ์ การสร้างเค้าโครงของเรื่องที่จะทำ การ
 กำหนดเป้าประสงค์ การวางแผนโปรแกรมที่จะทำ และการนำแผนไปใช้จนกว่าจะบรรลุเป้าประสงค์

5. การประเมินโดยบทบาทสมมุติ หมายถึง ผู้เรียนสมมุติเป็นคนในเหตุการณ์ เพื่อ
 แก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่เป็นจริงในโลกนี้ ผู้เรียนอาจจะเลียนแบบหรือแสดงในประเด็นที่
 เกี่ยวข้อง เช่น เรื่องราวของสังคม การเอาใจใส่บุคคลอื่น ค่านิยม พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หรือทักษะ
 ทางสังคม

6. การประเมินโดยสะท้อนผล หมายถึง ผู้เรียนเข้าร่วมในกระบวนการเรียนรู้ที่มีการ
 ตรวจสอบตามแผนการปฏิบัติ การประเมินและการปรับปรุง การปฏิบัติและการคิดของตน

7. การประเมินตนเอง หมายถึง ผู้เรียนมีการวิจารณ์และการประเมินที่มีความ
 เที่ยงตรงในความสามารถของตนเอง ด้วยการประเมินค่าการปฏิบัติ เพื่อเปรียบเทียบกับเป้าประสงค์
 ของแต่ละคนที่ได้ตั้งไว้มีเกณฑ์มาตรฐานเกณฑ์ที่ครูสร้างขึ้นหรือทุกสิ่งทั้งหมด

8. การประเมินโดยใช้เหตุการณ์การทำงาน หมายถึง งานที่ปฏิบัติจากการเขียนโครงสร้างที่กว้างและหลวมที่สามารถแก้ปัญหาและตอบคำถามได้หลายวิธี ซึ่งขึ้นกับความสนใจของผู้เรียนและจำลองจากประสบการณ์ที่เป็นจริงในโลกนี้

9. การประเมินโดยการสังเกต หมายถึง ครูใช้เครื่องหมายที่แตกต่างในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติของนักเรียนหรือพฤติกรรมจากการสังเกตจากเหตุการณ์ที่เป็นจริง หรือวิเคราะห์จากการบันทึกในวิดีโอ เช่น การบันทึกกระเป๋ายืน การอธิบายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การประเมินค่าแบบตรวจรายการ การประเมินจากดัชนีความถี่หรือคะแนน

10. การประเมินโดยสะสมผลงาน หมายถึง งานที่ผู้เรียนทำ หรือข้อมูลที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจากการเก็บรวบรวมเพื่อแสดงความพยายาม ความก้าวหน้า หรือความสัมพันธ์ผลภายใต้เวลาที่กำหนดแน่นอน

ซึ่งสอดคล้องกับ Miller (2002) กล่าวว่า การประเมินที่โรงเรียนต้องการปรับปรุง และสามารถอธิบายข้อมูลผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและความก้าวหน้าของกลุ่ม ซึ่งเป็นหนทางที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการประเมินสู่การประเมินตามสภาพจริงของผู้เรียน

Kimball & Hopple (2003) กล่าวถึงการประเมินตามสภาพจริงว่า เป็นการที่ประเมินที่อยู่บนพื้นฐานของชีวิตจริง ซึ่งตรงข้ามกับการประเมินจากสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น ในการจัดการเรียนการสอนและประเมินต้องเกิดจากสถานการณ์ที่มุ่งให้เหมือนชีวิตจริง

สรุปวิธีการประเมินตามสภาพจริง คือ การประเมินผู้เรียนจากกิจกรรมหรือสถานการณ์จริง ด้วยหลากหลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ สังเกต ประเมินตนเอง ประเมินโดยคนรอบข้าง ตรวจชิ้นงาน เพื่อให้ทราบพัฒนาการของผู้เรียนแบบกว้าง มิใช่เจาะจงเพียงบางทักษะ

เกณฑ์การประเมิน

ในการประเมินตามสภาพจริง ผู้ประเมินควรที่จะกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน และนักเรียนควรจะได้ทราบก่อนลงมือทำงาน ในเกณฑ์การประเมินนี้จะระบุคุณภาพที่ต้องการให้นักเรียนกระทำ และคะแนนบนเกณฑ์การประเมินซึ่งสอดคล้องกับตัวอย่างการตอบสนองนั้น ๆ ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์หรือ การให้คะแนนนั้น จะทำให้นักเรียนได้รู้ว่าครูต้องการอะไร และเขาจะต้องทำ อย่างไร เพื่อที่จะให้ ผลงานของเขาได้คะแนนในระดับที่ต้องการ เกณฑ์การประเมินเป็นแนวทางการให้คะแนน (Scoring Guideline) ที่เกิดจากการรวมกันระหว่างเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Criteria) กับ มาตรฐานประมาณค่าหรือระดับคะแนน (Rating Scale) โดยเกณฑ์การประเมินเป็นแนวทางการให้คะแนนที่ระบุถึงความแตกต่าง ของผลงานหรือประสิทธิภาพของงาน McMillan (2001 อ้างถึงใน นิรนาม : ออนไลน์)

กรมวิชาการ (2539) ที่กล่าวว่า ในปฏิบัติงานใด ๆ ในชีวิตจริงนั้นมีแนวทางไปสู่ความสำเร็จหลายแนวทาง และงานหรือคำ ตอบที่ได้ก็มีใช่คำ ตอบถูกเพียงคำ ตอบเดียว หรือมีผลอย่างไรอย่างหนึ่งเสมอไปในการทำงาน งานภาคปฏิบัติที่สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงของนักเรียนเช่นเดียวกัน งานหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้นักเรียนทำ จะมีแนวทางไปสู่ความสำเร็จของงาน และวิธีการหาคำ ตอบหลายแนวทาง คำ ตอบที่ได้ก็อาจมิใช่เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้เสมอไป จึงทำการตรวจให้คะแนนไม่สามารถให้ได้อย่างชัดเจนแน่นอนเหมือนการตรวจให้คะแนนข้อสอบแบบเลือกตอบ ซึ่งอาจตรวจให้คะแนนด้วยเครื่องตรวจกระดาษคำตอบก็ได้ ดังนั้นการตรวจให้คะแนนการปฏิบัติที่ตัดสินใจโดยมนุษย์จึงต้องมีการกำหนดแนวทางเป็นการให้คะแนนไว้อย่างชัดเจนโดยอาจทำ ขึ้นจากครูเพียงหนึ่งคน หรือมากกว่าหนึ่งคนก็ได้ ซึ่งเป็นแนวทางเดียวกับการให้คะแนนการแข่งขันยิมนาสติกหรือกระโดดน้ำ

เครื่องมือที่ใช้เป็นแนวทางการประเมิน การปฏิบัติงานของนักเรียนเรียกว่า “รูบริก ” (Rubric) มาจากภาษาลาตินเรียกว่า “RUBRICATERRA” เป็นคำ ที่ใช้ในสมัยโบราณ ซึ่งหมายความว่า การทำเครื่องหมายสีแดงไว้บนสิ่งที่สำคัญ ดังนั้นรูบริกก็คือ แนวทางการให้คะแนน (Scoring Guide) ซึ่งจะต้องกำหนดมาตราวัด (Scale) และรายการของคุณลักษณะที่บรรยายถึงความสามารถในการแสดงออกของแต่ละจุดในมาตราการวัดอย่างชัดเจน การที่เกณฑ์การให้คะแนนบรรยายถึงความสามารถการแสดงออกของนักเรียนในแต่ละระดับ จึงเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับครู ผู้ปกครอง และผู้สนใจอื่นๆ ได้ทราบว่า นักเรียนรู้อะไรและทำ อะไรได้มากน้อยแค่ไหน เกณฑ์การให้คะแนน จึงมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยสามารถทำให้เป็นหมายของการแสดงของนักเรียนมีความชัดเจน และนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์หรือสมรรถภาพที่สำคัญของมาตรฐานการศึกษาได้ การให้คะแนนของรูบริก ก็คือ การตอบคำถามว่านักเรียนทำ อะไรได้สำเร็จหรือว่ามีระดับความสำเร็จในขั้นต่าง ๆ กัน หรือมีผลงานเป็นอย่างไรนั่นเอง (กรมวิชาการ, 2539)

สรุปเกณฑ์การประเมิน หมายถึง แนวทางหรือข้อกำหนดที่สามารถแยกความแตกต่าง ของความสามารถของแต่ละบุคคลได้ ในกรณีที่ผู้เรียนได้ทราบข้อกำหนด จะทำให้ผู้เรียนทราบสิ่งที่จะทำ และต้องทำอะไรเพื่อให้ได้ระดับตามที่เขาคือต้องการ

การกำหนดเกณฑ์การประเมิน

การกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ดี ต้องเหมาะสมกับงาน และมีเหตุผล บอกระดับก่อนหลังของคะแนน นักเรียนสามารถประเมินด้วยตนเองได้ จากเกณฑ์ที่ครูสร้างขึ้น เกณฑ์ในการประเมินโดยทั่วไปมี 2 แบบ คือ McMillan (2001 อ้างถึงใน นิรนาม : ออนไลน์)

1. การกำหนดเกณฑ์โดยภาพรวม (Holistic) โดยการอธิบายลักษณะคุณภาพของงานโดยจะมีคำ อธิบายลักษณะของงานในแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน เกณฑ์การประเมินในภาพรวมนี้เหมาะที่จะใช้ในการประเมินทักษะการเขียน สามารถที่จะตรวจสอบความต่อเนื่อง ความคิดสร้างสรรค์และความสละสลวยของภาษาที่เขียนได้ (บุญเรียง, 2544 อ้างถึงใน นิรนาม : ออนไลน์)

2. การกำหนดเกณฑ์โดยแยกเป็นด้าน ๆ (Trait - Analytic) เป็นการให้คะแนนเป็นส่วน ๆ โดยระบุรายละเอียดออกเป็นด้าน ๆ และแต่ละด้านมีคุณภาพอย่างไร เช่น การประเมินการเขียน จะแบ่งเป็นด้านสำนวนภาษา ความคิดสร้างสรรค์ การเขียนถูกหลักไวยากรณ์ หรือ การประเมินทางด้านวิทยาศาสตร์ อาจจะพิจารณาด้านความถูกต้องในการคำนวณ และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2539) ที่ได้ นำ เสนอการให้คะแนนของรูบริกมี 2 แบบคือ

1. การให้คะแนนเป็นภาพรวม (Holistic Score) คือการให้คะแนนงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งโดยดูภาพรวมของชิ้นงานว่ามีความเข้าใจความคิดรวบยอดการสื่อความหมาย กระบวนการที่ใช้และผลงานเป็นอย่างไร แล้วเขียนอธิบายคุณภาพของงานหรือความสำเร็จของงานเป็นชิ้นๆ โดยอาจจะแบ่งระดับคุณภาพตั้งแต่ 0 - 4 หรือ 0 - 6 สำหรับในขั้นต้นการให้คะแนนรูบริกอาจจะแบ่งวิธีการให้คะแนนหลายวิธี เช่น

1.1 วิธีที่ 1 แบ่งงานตามคุณภาพเป็น 3 กอง คือ

1.1.1 กองที่ 1 ได้แก่งานที่มีคุณภาพเป็นพิเศษและเขียนอธิบายลักษณะของงานที่มีคุณภาพเป็นพิเศษ

1.1.2 กองที่ 2 ได้แก่งานที่ยอมรับได้และเขียนอธิบายลักษณะของงานที่ยอมรับได้

1.1.3 กองที่ 3 ได้แก่งานที่ยอมรับได้น้อยหรือยอมรับไม่ได้และเขียนอธิบายลักษณะของงานที่ยอมรับได้น้อย

ก. จากนั้นก็นำ งานแต่ละกองมาให้คะแนนเป็น 2 ระดับ คือ

- 1 งานกองที่ 1 จะให้คะแนน 6 หรือ 5
- 2 งานกองที่ 2 จะให้คะแนน 4 หรือ 3
- 3 งานกองที่ 3 จะให้คะแนน 2 หรือ 1
- 4 สำหรับงานที่แสดงว่าไม่ได้ใช้ความพยายามเลย ให้คะแนนเป็น 0

1.2 วิธีที่ 2 กำหนดระดับความผิดพลาด โดยพิจารณาจากความบกพร่องของคำตอบว่ามีมากน้อยเพียงใด แล้วหักจากระดับคะแนนสูงสุดมาที่ระดับดังนี้

- 1.2.1 คะแนน 4 หมายถึง คำตอบถูกแสดงเหตุผลถูกต้อง แนวคิดชัดเจน
- 1.2.2 คะแนน 3 หมายถึง คำ ตอบถูก เหตุผลถูกต้อง อาจมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
- 1.2.3 คะแนน 2 หมายถึง เหตุผลหรือการคำนวณผิดพลาดแต่มีแนวทางที่จะนำไปสู่คำตอบ
- 1.2.4 คะแนน 1 หมายถึง แสดงวิธีคิดเล็กน้อยแต่ไม่ได้คำตอบ
- 1.2.5 คะแนน 0 หมายถึง ไม่ตอบหรือตอบไม่ถูกเลย

1.3 วิธีที่ 3 กำหนดระดับและคำ อธิบาย เช่น รูปrikของความสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระเขียนได้เป็น 4 ระดับดังนี้

1.3.1 คะแนน 4 หมายถึง การสาธิตหรือแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่สมบูรณ์ ครบถ้วนถูกต้องแม่นยำ ในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด รวมทั้งเสนอแนวคิดใหม่ que แสดงถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงกฎเกณฑ์ หรือลักษณะของข้อมูล

1.3.2 คะแนน 3 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่สมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้องในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด

1.3.3 คะแนน 2 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจไม่สมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้องในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนดในบางส่วน

1.3.4 คะแนน 1 หมายถึง แสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนดน้อยมาก และเข้าใจไม่ถูกต้องในบางส่วน

1.3.5 คะแนน 0 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ

มาตราวัตินี้บรรยายความสามารถการแสดงออกตั้งแต่ระดับ 0 ซึ่งต่ำสุดไปจนถึงระดับ 4 ซึ่งเป็นความสามารถสูงสุด โดยปกติระดับของรูบริกจะต้องมีการพิจารณาว่าระดับใดจะเป็นที่ยอมรับได้ จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไปมีค่า อธิบายถึงการแสดงออกที่ยอมรับได้เพราะนักเรียนแสดงออกถึงความเข้าใจที่สมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้องในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด

2. การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Score) เพื่อให้การมองคุณภาพงานหรือความสามารถของนักเรียนได้อย่างชัดเจน จึงได้มีการแยกองค์ประกอบของการให้คะแนน และอธิบายคุณภาพของงานในแต่ละองค์ประกอบเป็นระดับ โดยทั่วไปแล้วจะมีการแยกองค์ประกอบของงานเป็น 4 ด้าน คือ

2.1 ความเข้าใจในความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริง เป็นการแสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจในความคิดรวบยอด หลักการในปัญหาที่ถามกระจ่างชัด

2.2 การสื่อความหมาย สื่อสาร คือความสามารถในการอธิบาย นำเสนอ การบรรยาย เหตุผล แนวคิด ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตีมีความคิดสร้างสรรค์

2.3 การให้กระบวนการและยุทธวิธี สามารถเลือกใช้ยุทธวิธีกระบวนการที่นำไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ผลสำเร็จของงาน ความถูกต้องแม่นยำ ในผลสำเร็จของงาน หรืออธิบายที่มา และตรวจสอบผลงาน

ความหมายของการวัดและประเมินผล

Scriven (อ้างถึงใน วรยุทธ์ ทิพย์เที่ยงแท้, 2538) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล อย่างมีระบบเพื่อบ่งบอกถึงคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Ebel & Frisbie (อ้างถึงใน วรยุทธ์ ทิพย์เที่ยงแท้, 2538) ให้ความหมายว่าการ ประเมินผลเป็นการตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณค่าของวัตถุประสงค์ของโครงการศึกษา พฤติกรรมการ ทำงานของคน งานหรือความรู้ความสามารถของนักเรียนของการศึกษาหรือการเรียนการสอนนั้น

การประเมินผลแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะสรุปได้ดังนี้

1. การประเมินเชิงปริมาณ (Quantitative Evaluation) เป็นการประเมินที่ทำ การวัด ออกมาเป็นจำนวน ตัวเลข เช่น การวัดความเร็วในการวิ่ง 100 เมตร จะได้เป็นระยะเวลาซึ่งวัดด้วย นาฬิกาจับเวลา การวัดระยะทางในการขึ้นกระโดดไกล จะได้ผลเป็นระยะทางจากการวัดด้วยเทปวัด การทำลูก- นิ่ง 1 นาที จะได้จำนวนครั้งที่ปฏิบัติได้ และการยิงประตูบาสเกตบอลได้แปดภายในเวลา 30 วินาที จะได้จำนวนครั้งที่ยิงประตูได้ เป็นต้น ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นแบบทดสอบแบบ ปรนัย (Objective Test) จะมีลักษณะการทดสอบที่ชัดเจน ผู้ให้คะแนนจึงไม่มีผลต่อการให้คะแนน

2. การประเมินเชิงคุณภาพ (Qualitative Evaluation) เป็นการประเมินความถูกต้อง ความ สบายงามของการปฏิบัติหรือความสามารถในกีฬาชนิดต่าง ๆ ที่ไม่สามารถประเมินในเชิงปริมาณได้เช่น ยิมนาสติกลีลา กระโดดน้ำ การเต้นรำ กิจกรรมเข้าจังหวะ กีฬาตาบอด หรือท่าทางการเหยียดไม้ กอล์ฟ เป็นต้น ส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินด้วยการสังเกตของครูผู้สอน (Subjective Test) ซึ่งจะมี ผลต่อการให้คะแนนเพราะบางครั้งอาจเกิดจากความพึงพอใจของผู้ให้คะแนนแต่ละคนได้

หลักการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญของการจัดการศึกษาโดยเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า การจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด และวิธีการหนึ่งที่จะทำ ให้ทราบว่าผู้เรียน สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือไม่นั้นจำเป็นต้องอาศัยแบบทดสอบเป็น เครื่องมือในการ ทดสอบ

การวัดผลทางพลศึกษา

สุวิมล ว่องวานิช (2535) กล่าวว่า กระบวนการวัดผลด้านทักษะพิสัยจะต้องมีขั้นตอน สำคัญ ดังนี้

1. การกำหนดงานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติ ในขั้นนี้ผู้สอนต้องศึกษาจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่ามุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใด ต้องการให้บรรลุผลในเรื่องใด แล้วกำหนดงานให้สอดคล้องกับหลักสูตรรายวิชานั้น
2. ผู้วัดต้องกำหนดสภาพการณ์หรือเงื่อนไขในการปฏิบัติงานแก่ผู้เรียนให้ชัดเจนว่าจะให้มีลักษณะเช่นใด
3. การกำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการวัดทักษะ โดนเน้นให้เห็นว่าในการปฏิบัติงานนั้นให้ความสำคัญกับการวัดกระบวนการหรือผลงาน หรือทั้งสองส่วนและจะวัดผ่านตัวบ่งชี้อะไรบ้าง
4. การกำหนดวิธีการวัดผลภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่จะวัด
5. การกำหนดความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ ความเหมาะสมของผู้วัด ช่วงเวลาที่ทำ การวัด ผู้วัดต้องตัดสินใจเกี่ยวกับประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด การสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน
6. การกำหนดวิธีการประเมินผลและรายงานผล การวัดทักษะการปฏิบัติ วิธีการประเมินผล

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

ผาณิต บิลมาศ (2530) กล่าวถึง ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบด้านกลไกดังนี้

1. ศึกษาถึงปัญหา หรือความจำเป็นสำหรับการสร้างแบบทดสอบนั้นๆ
2. วิเคราะห์ความสามารถ หรือทักษะที่จะสอบ
3. การเลือกข้อสอบไปทดลอง
4. การเลือกเกณฑ์เพื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบ
5. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ทดสอบใหม่
6. การหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ
7. การหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ
8. การหาความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ
9. การหาค่าความสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบ และหาค่าสหสัมพันธ์ของแบบทดสอบ
10. การคำนวณหาสมการถดถอยของแบบทดสอบ
11. การหาเกณฑ์ (Norm) ของแบบทดสอบ

นอกจากนี้ วิริยา บุญชัย (2529) ได้กล่าวถึง การสร้างแบบทดสอบทางพลศึกษามีขั้นตอนพอที่จะสรุปได้ดังนี้

1. วิเคราะห์เกมหรือลักษณะทางกาย เพื่อจะได้ทราบเกี่ยวกับทักษะหรือองค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ครูต้องเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ ด้วยความสามารถบางอย่างเกี่ยวข้องกับยุทธวิธีและปฏิกิริยาของส่วนอื่นๆ ลักษณะดังกล่าวนี้มีความยากลำบากในการวัดมาก

2. เลือกข้อสอบที่สามารถวัดคุณภาพที่ต้องการ ในการเลือกข้อทดสอบต้องเลือกความสำคัญและความแม่นยำตรงในการวัดด้วย และข้อทดสอบในแต่ละทักษะควรแยกจากกันและต้องไม่ยุ่งยากเกินไป

3. การดำเนินการสอบและการคิดคะแนนวิธีการนั้นต้องชัดเจนและเข้าใจง่าย

4. การทดสอบความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบในแต่ละรายการ โดยการทดสอบซ้ำมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ผู้รับการทดสอบควรเป็นตัวแทนของประชากรที่ศึกษาได้ การประลองในแต่ละแบบทดสอบควรประลอง 2 - 3 ครั้ง ให้บันทึกคะแนนที่ดีที่สุดหรือคะแนนเฉลี่ยจากการประลองทั้งหมด และแต่ละรายการควรมีสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ไม่น้อยกว่า .70 ถ้าต่ำกว่าต้องปรับปรุงแบบทดสอบใหม่อีกครั้ง

5. ทดสอบความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ โดยใช้ผู้ทดสอบอย่างน้อย 2 คน

6. สร้างความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

7. ปรับปรุงแบบทดสอบอีกครั้ง หลังจากนั้นให้บันทึกวิธีปฏิบัติและการคิดคะแนน

8. สร้างเกณฑ์ปกติ โดยเปลี่ยนคะแนนให้เป็น T-Score หรือเปอร์เซ็นต์ไทล์

คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี

แบบทดสอบควรมีลักษณะสำคัญ ซึ่ง Scott & French (1960, อ้างถึงใน ภาณีต บิลมาศ, 2530) อ้างถึงใน กล่าวว่าคุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะทางกลไก ควรมี ลักษณะดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถสำคัญๆ (Tests Should Measure the Important Abilities)

2. เป็นแบบทดสอบที่คล้ายการเล่นจริง (Tests Should Link Game Situations)

3. เป็นแบบทดสอบที่เน้นทางที่ดี (Tests Should Encourage Good Form)

4. เป็นแบบทดสอบที่วัดการกระทำของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ (Tests Should Involve One Performer Only)

5. เป็นแบบทดสอบที่มีการให้คะแนนแม่นยำ (Tests Should Provide Accurate Scoring)

6. เป็นแบบทดสอบที่กำหนดครั้งในการทดสอบเพียงพอ (Tests Should Provide a Sufficient Number of Trials)

7. เป็นแบบทดสอบที่น่าสนใจและมีความหมาย (Tests Should Provide Meaningful and Interesting)

8. เป็นแบบทดสอบที่มีความยากเหมาะสม (Tests Should Be of Suitable Difficulty)

9. เป็นแบบที่มีคะแนน สามารถนำมาตัดสินโดยใช้ค่าสถิติ (Tests Should be Judged Party by Statistical Evidence)

10. เป็นแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสำหรับการเปลี่ยนแปลงผลของการกระทำ (Tests Should Be Provide a Mean for Interpreting Performance)

นอกจากนี้ Clark (1968) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบที่ดีนั้นต้องประกอบไปด้วย

1. แบบทดสอบต้องมีคุณสมบัติวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ (Validity)

2. แบบทดสอบจะต้องมีความเชื่อมั่น และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนน (Reliability and Objectivity)

3. คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบต้องสามารถนำไปแปลผลให้สัมพันธ์กับเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) ได้

4. แบบทดสอบต้องสิ้นเปลืองน้อย และประหยัดเวลาในการทดสอบ (Instrument Economy of Time)

Willgosse, (1961 อ้างถึงใน สุมาลี ไกรสังข์, 2549) ได้เสนอแนะคุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดีว่า

1. ต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึงแบบทดสอบที่ดีต้องสามารถใช้วัดสิ่งที่ต้องการทราบค่าได้ แบบทดสอบที่ดีต้องมีความเที่ยงตรงสูง สามารถบอกค่าคุณภาพในสิ่งที่ต้องการทราบได้สูงโดยไม่บิดเบือน

2. ต้องมีความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ความคงที่แน่นอนของแบบทดสอบจะนำเอาแบบทดสอบนั้นไปใช้กี่ครั้งก็ตาม ผลลัพธ์จะได้เหมือนเดิม

3. ต้องมีความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนนการทดสอบ แม้ว่าข้อสอบที่นำไปใช้ใครจะเป็นผู้ให้คะแนนก็ตามทุกคนจะให้คะแนนเหมือนกันทั้งหมด

4. ต้องมีลักษณะประหยัด (Economical) คือ ไม่ต้องใช้จ่ายในการทดสอบมากนักและประหยัดทั้งอุปกรณ์ สถานที่ เวลา และบุคลากร

5. ต้องมีเกณฑ์ปกติ (Norms)

6. ต้องมีอำนาจในการจำแนกสูง (Discrimination Power) คือหลังจากการทดสอบแล้ว ต้องสามารถแยกคนเก่งและคนอ่อนได้

7. ต้องดึงดูดความสนใจ (Attractive) ของผู้รับการทดสอบ และทำทนายให้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่

8. ต้องมีคุณค่าในการพัฒนา (Development Value) คือ ผู้รับการทดสอบสามารถรู้ถึงความสามารถและข้อบกพร่องของตนเอง สำหรับที่จะเป็นแนวทางที่จะแก้ไขปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

9. ต้องมีคำแนะนำในการทดสอบที่เป็นมาตรฐาน (Standardized Direction) แบบทดสอบที่ดีจะต้องมีคำสั่งที่เป็นมาตรฐาน ที่จะทำให้ผู้รับการทดสอบ ทำการทดสอบได้เหมือนกัน ผลการทดสอบจึงจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน

ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ว่า ในการสร้างแบบทดสอบนั้นต้องมีการกำหนดเป้าหมาย หรือสิ่งที่ผู้สร้างแบบทดสอบต้องการที่จะประเมินให้ชัดเจน ซึ่งผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างถี่ถ้วนเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์สังเคราะห์ให้ได้มาซึ่งแบบทดสอบ ตัวบ่งชี้ รายการทดสอบ (Test Item)

ขั้นตอนที่ 2 หาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.1 คุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา

2.2 คุณภาพด้านความเที่ยง

2.2.1 การทดสอบซ้ำ มหาวิทยาลัย

2.2.2 ความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมิน

2.2.3 ความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเกณฑ์

ทุกขั้นตอนที่กล่าวมาเพื่อให้ได้ซึ่งข้อคำถามหรือแบบทดสอบ หรือ แบบประเมินที่สร้าง มีความน่าเชื่อถือพอที่จะนำไปใช้งาน และต้องพิจารณารูปแบบ ให้เหมาะสมตามบริบทการใช้งาน ไม่ซับซ้อนหรือใช้เวลานาน ประเมินได้ง่าย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ธีธัช เทียบทอง (2548) ศึกษาเรื่องการพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงวิชาทักษะและวิธีการสอนกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้พัฒนาเกณฑ์การประเมิน 6 ด้าน คือ เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใบงาน ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ทักษะการเต้นรำพื้นเมือง ทักษะการเต้นลีลาศเบื้องต้นและการเต้นรำแบบแอโรบิกแดนซ์ หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้องของ Rovinelli and Hambleton จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน หาความเชื่อถือได้ด้วยการประเมิน 2 ครั้งกับนิสิตจำนวน 20 คน ทำการประเมิน 2 ครั้ง ด้วยการใช้วิธีทดสอบ โดยเว้นระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์และหาความเป็นปรนัยโดยใช้ผู้ประเมินจำนวน 2 ท่าน นำเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ทักษะการเต้นรำพื้นเมือง ทักษะการลีลาศเบื้องต้นและการเต้นรำแบบแอโรบิกแดนซ์ไปทดลองใช้กับนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 38 คน

ผลวิจัยพบว่า 1) เกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงทั้ง 6 ด้านมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 2) ค่าความเชื่อถือได้ของเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ทักษะการเต้นรำพื้นเมือง ทักษะการลีลาศเบื้องต้นและการเต้นรำแบบแอโรบิกแดนซ์อยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก และค่าความเป็นปรนัยของเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ยอมรับถึงดีมาก และ 3) ความสอดคล้องของผู้ประเมิน 3 คน คือ อาจารย์ เพื่อนนิสิตและตัวนิสิตอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ถึงดีมาก สำหรับเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ทักษะการเต้นรำพื้นเมือง ทักษะการเต้นลีลาศเบื้องต้นและการเต้นรำแบบแอโรบิกแดนซ์

สรุปได้ว่า เกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงวิชาทักษะและวิธีการสอนกิจกรรมเข้าจังหวะทั้ง 6 ด้าน มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประเมินนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชุติมา ศรีเมืองซอง (2555) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบประเมินทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสตามแนวความคิดการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบประเมินทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส โดยหา ความตรง และความเป็นปรนัยของแบบประเมิน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในการหาคุณภาพเครื่องมือ (Try out) จำนวน 30 คน และนำไปใช้จริงกับนักเรียนจำนวน 3 ห้องเรียน(105 คน) โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบประเมินทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสประกอบด้วย การเดาะลูกหน้ามือ – หลังมือ การตีลูกหน้ามือ การตีลูกหลังมือ การเสิร์ฟลูกหลังมือ การตีโต้กับคู่ และการ

แข่งขันประเภทเดี่ยวอย่างง่าย และได้นำแบบประเมินไปประเมินความตรง ความเที่ยง นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความตรงตามสภาพจริง และความเที่ยงของแบบทดสอบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบการเดาะลูกหน้ามือ-หลังมือ มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) เท่ากับ 0.800 ค่าความตรงเท่ากับ 0.820 และค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ 0.714
2. แบบทดสอบการตีลูกหน้ามือ มีค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) เท่ากับ 0.800 ค่าความตรง เท่ากับ 0.881 และค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.889
3. แบบทดสอบการตีลูกหลังมือ มีค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) เท่ากับ 0.800 ค่าความตรง เท่ากับ 0.887 และค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.879
4. แบบทดสอบการเสิร์ฟลูกหน้ามือ มีค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) เท่ากับ 0.800 ค่าความตรง เท่ากับ 0.875 และค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.794
5. แบบทดสอบการเสิร์ฟลูกหลังมือ มีค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) เท่ากับ 0.800 ค่าความตรง เท่ากับ 0.890 และค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.894
6. แบบทดสอบการตีโต้กับคู่ มีค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) เท่ากับ 0.800 ค่าความตรง เท่ากับ 0.717 และค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.852
7. แบบทดสอบการเล่นเกมนำแข่งขันประเภทเดี่ยวอย่างง่ายมีค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) เท่ากับ 0.800 ค่าความตรง เท่ากับ 0.701 และค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.855

งานวิจัยต่างประเทศ

Cole (1999) ได้ทำ การวิจัยเรื่อง ผลของแนวทางในการให้คะแนนต่อการกระตุ้นและความสามารถของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถและแรงกระตุ้น ของนักศึกษา เกณฑ์การให้คะแนนใช้แบบปลายเปิด เพื่อช่วยให้ผู้สอนยึดการประเมินกับมาตรฐานซึ่งยังไม่มีการศึกษาในลักษณะเช่นนี้มาก่อน

ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้เรียนที่ให้เห็นและไม่เห็นเกณฑ์การให้คะแนน

Murphy (1996) ได้สร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสมงาน ในการศึกษาครั้งนี้ การประเมินใช้แฟ้มสะสมงานเพื่อแสดงความรู้ที่ได้รับและการพัฒนาทักษะการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพต้องการวิธีการที่แตกต่างกันเพื่อใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางด้าน

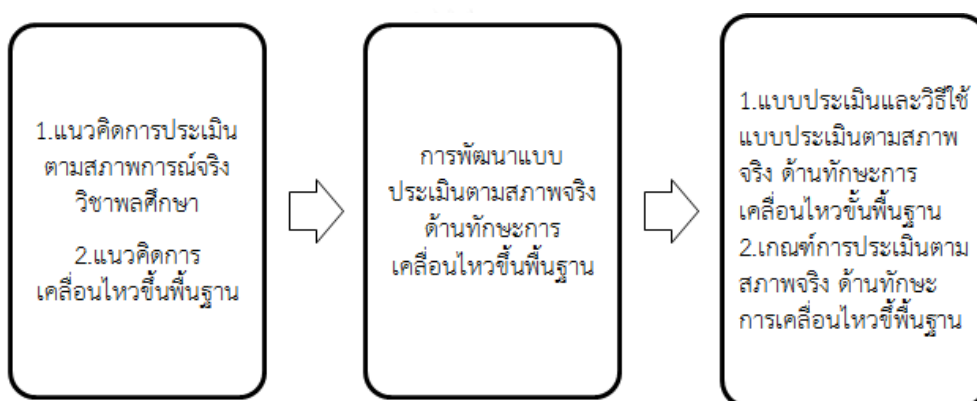
วิชาการและการพัฒนาทักษะ แฟ้มสะสมงานสามารถแสดงการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ และสะท้อนปรัชญาของการประเมินที่ต้องการบูรณาการ การประเมินกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกระบวนการแฟ้มสะสมงาน จะเน้นการมี ปฏิสัมพันธ์เชิงธรรมชาติระหว่างครูกับนักเรียน หรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน คนอื่นร่วมมือกันทำงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงานจะเป็นไปตามสภาพจริงก็ต่อเมื่อใช้ตัวอย่างงานของนักเรียนที่แสดง ถึงความรู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะ และความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนคุณค่าที่แท้จริงของ การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงานก็คือเป็นเครื่องมือที่แสดงถึงการสะท้อนตนเองและการวิเคราะห์ ตนเองของนักเรียน

Baker (2005 อ้างถึงใน สุรีย์ แก้วเศษ, 2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพจริงในวิชาพลศึกษา” โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาการทำงานของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและเพื่อประกาศใช้กฎ 4 ข้อ ของภาระงานการประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษา ภาระงานได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นมาตรฐานสำหรับพัฒนาการประเมินตามสภาพจริงโดยศูนย์พัฒนาองค์กรและโครงสร้างใหม่ของโรงเรียนสภาพที่พบจากรายการจัดการเรียนการสอนประจำปีของโรงเรียนโดยผ่านการกำหนดภาระงาน การแสดงภาระงาน ปฏิกริยาตอบสนองและการบันทึกความจำของนักเรียน 8 คน จากการศึกษาพบว่า หลายครั้งที่นักเรียนไม่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในรายละเอียดเมื่องานเสร็จหรือในระหว่างการสัมภาษณ์ ขณะที่ครูตัดสินใจที่สรุปมาตรฐานการประเมินตามสภาพจริงของงานเข้าด้วยกัน ซึ่งมาตรฐานเหล่านั้นสัมพันธ์กับคุณค่าที่นอกเหนือจากความยุ่งยากที่โรงเรียนจะพอใจ ซึ่งเห็นได้จากช่วงเวลาที่คุณจัดกิจกรรมด้านความรู้ความเข้าใจ และกิจกรรมทางสมรรถภาพต่างๆ อย่างไรก็ตาม นักเรียนไม่สามารถจะอธิบายถึงแรงกดดันนี้ได้

Thingsabhat (1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ สำหรับนักเทนนิสระดับเบื้องต้น” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและประเมินการทดสอบแบบอิงเกณฑ์เพื่อนำไปใช้ในการวัดทักษะเบื้องต้นของนักเทนนิส ซึ่งอ้างอิงเอกสารงานวิจัย และมีผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 25 ท่าน นำมาสร้างแบบทดสอบวิธีการใช้ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าแบบทดสอบนี้มีความตรงเชิงเนื้อหา มีการประเมินความตรงตามสภาพการณ์และความไวในการสอนความเที่ยงในการตัดสินใจจำแนกความรู้ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด และความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูลได้จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน วิชาเทนนิสเบื้องต้น จำนวน 92 คน ของมหาวิทยาลัยอินเดียน่า ภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ และ ฤดูร้อน ปี ค.ศ.1992 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน, การทดสอบค่า-ที การหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด และ การหาสัมประสิทธิ์แคปป่า Kappa ของโคเฮน ผลการ

วิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ให้ค่ายอมรับความตรงตามเนื้อหา และค่าความตรงตามสภาพการณ์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ได้รับการสอน และคะแนนกลุ่มที่ไม่ได้รับการสอน แสดงว่าแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่สร้างขึ้น สามารถวัดความก้าวหน้าของนักศึกษา ได้อย่างแม่นยำค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด มีความสัมพันธ์กับค่าคะแนนการวัดแต่ละทักษะที่ 1.08 ผลการประเมินความเที่ยงในการตัดสินใจจำแนกความรู้และความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินอยู่ในระดับดี

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัย ชื่อ การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาพลศึกษาและกำลังศึกษาอยู่ปีการศึกษา 2559 ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยแบ่งออกได้ 2 กลุ่มคือ

1.กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือของแบบประเมิน เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม โดยใช้ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2.กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 120 คน โรงเรียนละ 30 คน จาก 4 โรงเรียนได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

2.เกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่นำ แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ไปทดลองใช้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย จำนวน 1 คน ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนระดับประถมศึกษา
2. ผู้วิจัยทำ การเก็บรวบรวมข้อมูล ณ สนามกีฬาและโรงยิมฯของโรงเรียน ในชั่วโมงเรียนพลศึกษา สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 14 สัปดาห์ เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา
3. ผู้วิจัยนำแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ ไปวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารเพื่อกำหนดทักษะการเคลื่อนไหวที่จะใช้ในการประเมิน

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้มาตรฐานและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 1.2 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการประเมินตามสภาพจริงและสร้างเกณฑ์การประเมิน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.3 วิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะที่จะใช้ในการสร้างแบบประเมินและเกณฑ์การประเมิน ในทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน
- 1.4 ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับองค์ประกอบในการสร้างแบบประเมินและเกณฑ์การประเมิน
- 1.5 ศึกษาการสร้างแบบประเมินและการสร้างเกณฑ์การประเมินสำหรับองค์ประกอบที่พิจารณาแล้ว

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างเครื่องมือวิจัย

- 2.1 วิเคราะห์และสังเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวจาก สารการเรียนรู้ที่ 3 มาตรฐาน พ3.1 ตัวชี้วัดของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ข้อที่ 1 คือ ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายขณะอยู่กับที่เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบ ได้ทั้งหมด 24 รายการ
- 2.2 สำนวจกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม 4 ชนิดคือ ฟุตบอล แคร้บอล เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน

2.3 คัดเลือกรายการทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่และ ใช้ประกอบอุปกรณ์ ที่มีการปฏิบัติในกิจกรรมพลศึกษา นำไปสอบถามความเห็นและปรึกษาอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษา นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 5 ปี ถึงความเหมาะสมของทักษะที่จะใช้ประเมินนักเรียน เหลือ 9 รายการ ได้แก่.การเดิน การวิ่ง การกระโดด การกลิ้งบอล การขว้าง การตีบอลด้วยมือ การเตะ การรับบอลสองมือระดับอก การส่งบอลกระดอนพื้น

2.4 สร้างเกณฑ์การประเมินด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ทั้ง 9 รายการ จากการศึกษาสังเกตการปฏิบัติและภาพบันทึกจากวิดีโอ

2.5 สร้างวิธีการใช้แบบประเมินด้านทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ทั้ง 9 รายการ

2.6 นำแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปปรึกษาที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.1 หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินและเกณฑ์การประเมิน โดยใช้วิธีของ Rovinelli และ Hambleton (1977 อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545) ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญทางสาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นผู้สอนพลศึกษามาแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 5 ท่าน พิจารณาว่าเกณฑ์การประเมิน นั้นสามารถวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าเกณฑ์การประเมินสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเกณฑ์การประเมินสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าเกณฑ์การประเมินไม่สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

3.2 จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณามาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์การประเมิน โดยใช้สูตรของ Rovinelli และ Hambleton (1977 อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ , 2545)

$$IOC = \frac{N}{\sum R}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกรายการทดสอบ ดังนี้ คือ “รายการทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 -1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ และรายการทดสอบที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง”

3.3 หาค่าความเที่ยงได้ของเกณฑ์การประเมิน โดยมีวิธีการดำเนินการดังต่อไปนี้

3.3.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2539)

3.3.2 ผู้วิจัยทำการประเมินการปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ในการประเมินครั้งที่ 1 ผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินนักเรียน ครั้งละ 1 คน

3.3.3 หาค่าความเที่ยงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยการหาค่าความเที่ยงระหว่างคะแนนของผู้ประเมินจำนวน 2 ท่าน คือผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ทำการประเมินกลุ่มตัวอย่างหาค่าความเชื่อถือได้ นำผลการประเมินจากผู้ประเมินทั้ง 2 ท่าน มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient)

3.3.4 หาค่าความเที่ยงของเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยการหาค่าความเที่ยงระหว่างคะแนนของผู้ประเมิน จำนวน 2 ท่าน คือผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ทำการประเมินกลุ่มตัวอย่างหาค่าความเชื่อถือได้ นำผลการประเมินจากผู้ประเมินทั้ง 2 ท่าน มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson – Product Moment Correlation Coefficient)

3.3.5 หาค่าความเที่ยงของเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างคะแนนของผู้ประเมิน จำนวน 2 ท่าน คือผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ทำการประเมินกลุ่มตัวอย่างแล้วนำผลการประเมินจากผู้ประเมินทั้ง 2 ท่าน หาค่าความสอดคล้อง โดยวิธีของแคปปา (Kappa Coefficient)

3.3.6 นำแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะ

การเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้และความเป็นปรนัย ไปทดลองใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 120 คนได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2539)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นดังนี้

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยวิธี ของ Rovinelli and Hambleton (1977 อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545)

2. หาค่าความเที่ยงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient)

3. หาค่าความเที่ยงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson – Product Moment Correlation Coefficient)

4. หาค่าความสอดคล้องของคะแนนระหว่างผู้ประเมิน จำนวน 2 คน จากการนำ แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ไปทดลองใช้ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแคปปา (Kappa Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (2) เพื่อสร้างเกณฑ์แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ (3) เพื่อหาคุณภาพของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาจากค่า IOC ใช้เกณฑ์ในการตัดสินความสอดคล้องของรายการทดสอบกับเนื้อหาและจุดประสงค์ ในกรณีค่า IOC มากกว่า 0.50 ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548) เมื่อกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งตัดสินรายการทดสอบในแบบประเมินแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่มุ่งวัดหรือไม่ โดยกำหนดคะแนนความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการเป็น 1 = สอดคล้อง 0 = ไม่แน่ใจ และ -1 = ไม่สอดคล้อง และพิจารณาใช้ข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

รายการทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน	IOC
1.การเดิน	1
2.การวิ่ง	1
3.การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	1
4.การกลิ้งบอล	0.90
5.การขว้าง	0.90
6.การตีบอลด้วยมือ	0.90
7.การเตะ	0.85
8.การรับบอลสองมือระดับอก	1
9.การส่งบอลกระดอนพื้น	1
รูปแบบของใบประเมิน	1

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการวิเคราะห์หว่าจากรายการทดสอบทั้งหมด ไม่มีรายการทดสอบใดที่มีค่าดัชนี IOC ต่ำกว่าเกณฑ์

2. การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบประเมินแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการทดลองใช้แบบประเมินตามสภาพจริงพบว่าแบบประเมินมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.652 – 0.702 และเมื่อนำแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษานำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหว
พื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา			
	ทดลองใช้ (N = 30)		ใช้จริง (N = 120)	
	อาจารย์ คนที่ 1	อาจารย์ คนที่ 2	อาจารย์ คนที่ 1	อาจารย์ คนที่ 2
การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่	0.682	0.680	0.765	0.769
1. การเดิน (Walking)	0.608	0.460	0.618	0.635
2. การวิ่ง (Running)	0.629	0.719	0.700	0.705
3. การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน (Jumping)	0.507	0.544	0.722	0.715
การเคลื่อนไหวแบบประกอบ อุปกรณ์	0.652	0.702	0.849	0.865
1. การกลิ้งบอล (Rolling)	0.714	0.751	0.841	0.855
2. การขว้าง (Throwing)	0.531	0.618	0.830	0.841
3. การตีบอลด้วยมือ (Striking)	0.584	0.623	0.797	0.827
4. การเตะ (Kicking)	0.589	0.632	0.827	0.844
5. การรับบอลสองมือระดับอก (Receiving)	0.637	0.678	0.821	0.842
6. การส่งบอลกระดอนพื้น (Bouncing)	0.561	0.640	0.827	0.846

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการวิเคราะห์แบบประเมินมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.765 – 0.865 และเมื่อพิจารณาความเที่ยงในแบบประเมินของตัวแปรทุกตัวพบว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คือ มีค่าความเที่ยงสูง

3. การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

การนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ (1) ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จากการทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง (2) ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริง ด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จากการใช้เครื่องมือกับตัวอย่างวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากการทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนโดยมีครูพลศึกษา 2 ท่าน เป็นผู้ทำการประเมินและนำคะแนนที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากการทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง (n = 30 คน)

รายการทดสอบทักษะ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r)
การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่	0.971*
1. การเดิน (Walking)	0.709*
2. การวิ่ง (Running)	0.274*
3. การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน (Jumping)	0.611*
การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	0.989*
1. การกลิ้งบอล (Rolling)	0.913*
2. การขว้าง (Throwing)	0.945*
3. การตีบอลด้วยมือ (Striking)	0.949*
4. การเตะ (Kicking)	0.968*
5. การรับบอลสองมือระดับอก (Receiving)	0.833*
6. การส่งบอลกระดอนพื้น (Bouncing)	0.891*

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่าผลการวิเคราะห์แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีความเที่ยงสูงและมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกด้าน (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) อยู่ระหว่าง 0.611 - 0.971) มีเพียงด้านการวิ่งที่มีค่าความ เป็นปรนัยค่อนข้างต่ำ แต่อยู่ในเกณฑ์ที่รับได้ มีค่าเท่ากับ 0.274

3.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะ การเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา กับตัวอย่างวิจัยจำนวน 120 คน โดยมีครู พลศึกษา 2 ท่าน เป็นผู้ประเมินและนำคะแนนที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหว พื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากการใช้เครื่องมือกับตัวอย่างวิจัย (n = 120 คน)

รายการทดสอบทักษะ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r)
การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่	0.979*
1. การเดิน (Walking)	0.979*
2. การวิ่ง (Running)	0.948*
3. การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน (Jumping)	0.956*
การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	0.960*
1. การกลิ้งบอล (Rolling)	0.994*
2. การขว้าง (Throwing)	0.957*
3. การตีบอลด้วยมือ (Striking)	0.956*
4. การเตะ (Kicking)	0.952*
5. การรับบอลสองมือระดับอก (Receiving)	0.959*
6. การส่งบอลกระดอนพื้น (Bouncing)	0.953*

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่าผลการวิเคราะห์แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีค่าความเที่ยงสูงและมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกด้าน (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) อยู่ระหว่าง 0.948- 0.994)

4. การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมิน

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมินในแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากผู้ประเมินจำนวน 2 ท่าน ด้วยวิธีทางสถิติ KAPPA แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมิน

รายการทดสอบทักษะ	Value	Approx. Sig.
การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่	0.878	.000
1. การเดิน (Walking)	0.961	.000
2. การวิ่ง (Running)	0.927	.000
3. การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน (Jumping)	0.929	.000
การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	0.988	.000
1. การกลิ้งบอล (Rolling)	0.987	.000
2. การขว้าง (Throwing)	0.907	.000
3. การตีบอลด้วยมือ (Striking)	0.891	.000
4. การเตะ (Kicking)	0.920	.000
5. การรับบอลสองมือระดับอก (Receiving)	0.923	.000
6. การส่งบอลกระดอนพื้น (Bouncing)	0.899	.000

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่าผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมินเครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกันอย่างมากที่สุดในทุกพฤติกรรมบ่งชี้ (0.891 - 0.987) ระหว่างผู้ประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($K_c > 0$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (2) เพื่อหาคุณภาพของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา และ (3) เพื่อสร้างเกณฑ์แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยกำหนดวิธีการเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการโดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ณ สนามกีฬาและโรงยิมของโรงเรียน ในชั่วโมงเรียนพลศึกษาสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 14 สัปดาห์เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษา แบ่งองค์ประกอบออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านทักษะการเคลื่อนไหวขณะเคลื่อนที่และด้านการใช้อุปกรณ์ประกอบ โดยในแบบประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษา มีลักษณะแบบประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหาการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบประเมิน การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนน และการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมิน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และเกณฑ์การประเมินในการประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความตรงเชิงเนื้อหา และมีค่าความเที่ยงสูงในทุกองค์ประกอบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมินในแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากผู้ประเมินจำนวน 2 ท่าน พบว่า เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกันอย่างมากที่สุดในทุกพฤติกรรมบ่งชี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปแยก ตามวัตถุประสงค์การวิจัยประกอบด้วย (1) สร้างแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (2) เพื่อสร้างเกณฑ์แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และ (3) เพื่อหาคุณภาพของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา รายละเอียดดังนี้

1. การสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากการวิเคราะห์รายการทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่และ ใช้อุปกรณ์ประกอบ ที่มีการปฏิบัติในกิจกรรมกีฬาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ทั้งหมด 9 รายการ ได้แก่ การเดิน การวิ่ง การกระโดด การกลิ้งบอล การขว้าง การตีบอลด้วยมือ การเตะ การรับบอลสองมือระดับอก การส่งบอลกระดอนพื้น

2. การสร้างเกณฑ์แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก 4 ระดับ ซึ่ง 4 หมายถึง สมบูรณ์แบบ 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง ปานกลาง และ 1 หมายถึง ทำได้

3. การหาคุณภาพของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา รายละเอียดดังนี้

3.1 แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินตั้งแต่ 0.6 - 1 แสดงว่ารายการทดสอบแบบประเมินมีความสอดคล้องของรายการทดสอบกับเนื้อหาและจุดประสงค์ สามารถนำไปใช้ในการประเมินทักษะได้จริง

3.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบประเมิน ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พบว่า แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษานำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.765 - 0.865 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูง

3.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนนโดยครูพลศึกษา 2 ท่าน ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่าแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีค่าความเที่ยงสูงและมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกด้าน (r อยู่ระหว่าง 0.948- 0.994) แสดงว่าการให้คะแนนของครูพลศึกษา ทั้ง 2 ท่าน มีความเที่ยงสูง ความคิดเห็นสอดคล้องกัน

3.4 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมิน ด้วยวิธีของ KAPPA พบว่าความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมินเครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกันอย่างมากที่สุด ในทุกพฤติกรรมบ่งชี้ (0.891 - 0.987) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1) การสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินตามสภาพจริง โดยการวิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานที่จะใช้ในแบบประเมินได้ทั้งหมด 24 ทักษะ ทั้งนี้หากทำการทดสอบทั้งหมดจะทำให้ใช้เวลาในการประเมินมากเกินไป จึงให้อาจารย์ผู้สอนพลศึกษานักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนในระดับชั้นประถมศึกษามากกว่า 5 ปีขึ้นไป คัดเลือกทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและมีความเห็นตรงกัน 5 ท่าน มีความเห็นตรงกันให้ลดเหลือเพียง 9 ทักษะ ที่เหมาะสมต่อการวัดผลและตรงกับกิจกรรมกีฬาทั้ง 4 ชนิดกีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Willgosse, (1961 อ้างถึงใน สุมาลี ไกรสังข์, 2549) เสนอแนะไว้ว่า แบบทดสอบที่ดี ต้องมีลักษณะประหยัด คือไม่ต้องใช้ง่ายในการทดสอบมากนักและประหยัดทั้งอุปกรณ์ สถานที่ เวลา บุคลากร และผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินด้วยการการหาค่าความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรายการทดสอบ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านวิจัย และด้านวัดและประเมินผลจำนวนผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมี 3 ประเด็น คือ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่แน่ใจเพื่อหาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าองค์ประกอบนั้นมีความสำคัญ ถูกต้องและเหมาะสมต่อการนำมาใช้ประเมินในแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งค่าที่ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาเห็นตรงกันว่ามีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ที่ 0.85 - 1 ดังนั้นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาได้ และเมื่อพิจารณาความเที่ยงของแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการคำนวณหาความสัมพันธ์ พบว่าแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าความเที่ยงของแบบประเมินอยู่ระหว่าง 0.765 - 0.865 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตติมา ศรีเมืองทอง (2555) ที่กล่าวว่า การวัดทักษะปฏิบัติ ต้องอาศัยเครื่องมือที่มีคุณภาพที่ให้ผลการวัดที่น่าเชื่อถือได้ แบบวัดที่วัดทักษะได้ตรงตามเป้าหมายที่ผู้วัดต้องการ แบบวัดนั้นเป็นแบบวัดที่มีความ

ตรงและความเที่ยง ดังนั้นแบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหาและมีความเที่ยงสูง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่ได้คะแนนจากการประเมินสูง แสดงถึงความสามารถในทักษะด้านนั้น ๆ สูงด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีธัช เทียบทอง (2548) ที่พบว่านิสิตสาขาวิชาพลศึกษาที่มีความสามารถสูงในด้านทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ทักษะการเดินรำพื้นเมือง ทักษะการลีลาศเบื้องต้นและการเดินรำแบบแอโรบิคดีมานซ์ จะได้รับคะแนนการประเมินอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน ซึ่งในการวัดทักษะปฏิบัตินั้นสิ่งสำคัญ คือ เครื่องมือที่มีคุณภาพที่สามารถบ่งชี้ถึงความสามารถที่แท้จริงของผู้ถูกวัดได้อย่างสอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด

2) การวิเคราะห์ความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินโดยครูพลศึกษาทั้ง 2 ท่าน พบว่า แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีความเที่ยงสูงและมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกด้าน และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมินด้วยวิธีของ KAPPA พบความสอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการให้คะแนนของครูพลศึกษาทั้ง 2 ท่านเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุตินา ศรีเมืองทอง (2555) ที่พบว่าแบบประเมินทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสตามแนวความคิดการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความชัดเจนในวิธีการดำเนินการสอบ มีความคงที่ในการให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนนไปเป็นในแนวทางที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน ไม่ว่าใครจะเป็นผู้ให้คะแนนแบบประเมินนั้นก็ตาม คะแนนของแบบประเมินนั้นจะคงที่หรือไม่แตกต่างกันมาก ผลการให้คะแนนก็จะใกล้เคียงกันหรือคล้ายกันมากนั่นเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. แบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สามารถนำไปปรับใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยต้องการวัดทักษะในลักษณะใกล้เคียงกันได้ โดยครูผู้สอนพลศึกษาสามารถนำแบบประเมินตามสภาพจริงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรับประยุกต์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลาง โดยคำนึงถึงบริบทของสถานศึกษาตนเอง

2. ผู้ประเมินต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจบริบทการประเมิน เกณฑ์การให้คะแนน โดยวิธีการประเมินแบบบูรณาการว่านักเรียนจะต้องทำอย่างไรถึงจะได้คะแนนเท่าไร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมาใช้ในการวิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียน
2. ควรมีการสร้างเกณฑ์มาตรฐานทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ทั่วประเทศ
3. ควรมีการทำวิจัยในเรื่องที่ใกล้เคียงกันแต่ใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ

รายการอ้างอิง

- Buschner, C. A. (1994). *Teaching children movement concepts and skills: Becoming a master teacher: Human Kinetics.*
- Clark, H. H. (1968). *Approch to Measurement to Health and Physical Education.* 3rd ed. New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice Hall Inc.
- Harrison, J. M., & Blakemore, C. L. (1989). *Instructional strategies for secondary school physical education: McGraw-Hill Humanities, Social Sciences & World Languages.*
- Meyer, C. A. (1992). What's the Difference between. *Educational leadership*, 49(8), 39-40. อ้างใน นาดยา ปิรันธนานนท์, จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2545.
- Miller, D. K. (2002). *Measurement by the Physical Educator : Why and How.* 4 th ed. New York : McGraw-Hill.
- Morrow Jr, J. R., Mood, D., Disch, J., & Kang, M. (2015). *Measurement and Evaluation in Human Performance, 5E: Human Kinetics.*
- Murphy, A. A. (1994). *A Model for authentic assessment utilizing portfolios.* UMI.
- Schiemer, S. (1999). *Assessment strategies for elementary physical education: Human Kinetics 1.*
- Tritschler, K. A. (2000). *Barrow & McGee's practical measurement and assessment: Lippincott Williams & Wilkins.*
- Wiggins, G. (1990). The Case for Authentic Assessment, Practical Assessment, Research & Evaluation. Retrieved 2, August, 2003
<http://edressearch.org/pare/getvn.asp?V=2&n=>
- Willgoose, C. E. (1961). *Evaluation in Health Education and Physical Education.* New York: McGraw – Hill.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). การประเมินผลจากสภาพจริง. กรุงเทพมหานคร:กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรรวิ บุญชัย. (2548). เอกสารประกอบการเรียนวิชาการวัดและประเมินผลสมรรถนะของมนุษย์. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.(อัดสำเนา).

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ชุตินา ศรีเมืองทอง. (2555). การพัฒนาแบบประเมินทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสตามแนวคิดการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถาวร เขียนเสมอ. (2540). การสร้างแบบประเมินค่าทักษะยิมนาสติก สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นาคยา ปิลันธนานนท์. (2545). จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- นิตินาม. (2548). เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics). Retrieved <http://www.ripb.ac.th/ELEARN/Dranuwat/Chapter4/d5.html>.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2539). วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: หจก.พี.เอ็น. การพิมพ์.
- ประทีป พานิชชาติ. (2528). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: แฮาส์ออฟ เคอร์มัสส์.
- วรยุทธ์ ทิพย์เที่ยงแท้. (2538). การสร้างแบบประเมินค่าทักษะกรีฑาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2546). นโยบายการประเมินผลการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพิศ ราวีศรี. (2542). การสร้างแบบประเมินค่าทักษะว่ายน้ำ ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์แสงศิลป์.

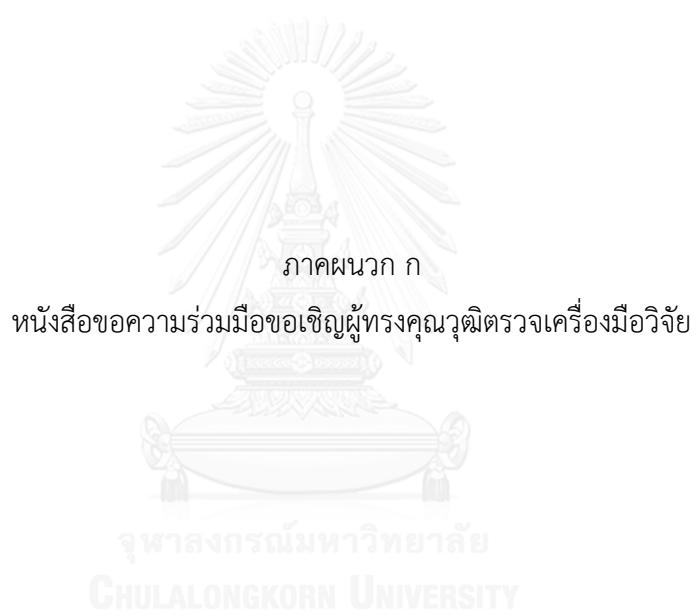
- สุมาลี ไกรสังข์. (2549). ระดับทักษะเทเบิลเทนนิสของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์ และกุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542). การประเมินผลงานสะสมทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เอ็ดดิสัน เพรสโปรดักส์.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2535). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อุทุมพร จามรมาน. (2540). การตีความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ฟีนนี่พับบลิชซิ่ง.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ ศธ 0512.6(2791.10)/59-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร. ณัฐิกา เพ็งลี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายพลพวรรณ บัวแก้ว นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการทำนงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ชลาภิรมย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภัทีย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์

สงคราม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคนบตี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6732

ที่ ศธ 0512.6(2791.10)/59-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิต โกศลอินทรีย์
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายพลพรรคณ์ บัวแก้ว นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษาภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์

สงคราม)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6732

ที่ ศธ 0512.6(2791.10)/59-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมบูรณ์ อินทร์ธมยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายพลพรธน์ บัวแก้ว นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6732

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร.82565
ต่อ 6732

ที่ ศร 0512.6(2791.10)/59-

วันที่ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐพร สุตดี

ด้วย นายพลพรรค บัวแก้ว นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษาภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการทำนงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม)

รองคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร.82565 ต่อ 6732

ที่ ศธ 0512.6(2791.10)/59- **วันที่** มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์

ด้วย นายพลพรรคณ์ บัวแก้ว นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ชลาภิรมย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม)

รองคณบดี

คำชี้แจง

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริงด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีขั้นตอนของการพัฒนาเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 3

2. ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบประเมินตามสภาพจริง

3. ดำเนินการสร้างแบบประเมิน และเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

ขอให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาให้คะแนนในด้านความเหมาะสมของแบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง +1 เมื่อท่านเห็นว่า ขั้นตอนนั้นชัดเจนและสอดคล้องกับแบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0 เมื่อท่านเห็นว่า ขั้นตอนนั้นไม่อาจตัดสินได้ว่าชัดเจนและสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับแบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1 เมื่อท่านเห็นว่า ขั้นตอนนั้นไม่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกับแบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

และในกรณีที่ท่านมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาข้อความแต่ละข้อ โปรดให้ความคิดเห็นนั้นในช่องเสนอแนะ หรือให้ข้อเสนอแนะโดยตรงต่อผู้วิจัยก็เป็นพระคุณยิ่ง

ตัวอย่าง รูปแบบใบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ชื่อ ด.ช./ ด.ญ.นามสกุลชั้น ป.เลขที่

คำชี้แจง : ให้ผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน 4 3 2 หรือ 1 ที่ตรงตามการปฏิบัติจริง โดยพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

รายการประเมินและระดับคะแนน					หมายเหตุ
การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่	4	3	2	1	
1. การเดิน (Walking)					
2. การวิ่ง (Running)					
3. การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน (Jumping)					
รวมคะแนน					
การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	4	3	2	1	
4. การกลิ้งบอล (Rolling)					
5. การขว้าง (Throwing)					
6. การตีบอลด้วยมือ (Striking)					
7. การเตะ (Kicking)					
8. การรับบอลสองมือระดับอก (Receiving)					
9. การส่งบอลกระดอนพื้น (Bouncing)					
รวมคะแนน					

ลงนาม.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมิน	ความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.รูปแบบใบประเมินการปฏิบัติทักษะ			

เกณฑ์การประเมินทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

	เนื้อหา	ความเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
	การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่				
1	การเดิน (Walking)				
	ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยส้นเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งตรงกันข้ามกับเท้าที่ก้าวเดินออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า (4 คะแนน)				
	ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยปลายเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งตรงกันข้ามกับเท้าที่ก้าวเดินออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า (3 คะแนน)				
	ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยส้นเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งข้างเดียวกันกับเท้าที่ก้าวเดินออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า (2 คะแนน)				

	เนื้อหา	ความเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
	ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยปลายเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งข้างเดียวกันกับเท้าที่ก้าวเดินออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า (1 คะแนน)				
2	การวิ่ง (Running)				
	ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าวิ่งไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยส้นเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่ง				

	เนื้อหา	ความเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
	ตรงกันข้ามกับเท้าที่ก้าววิ่งออกไป สายตามองตรงไป ด้านหน้า (4 คะแนน)				
	ผู้เรียนปฏิบัติภารกิจก้าวเท้าวิ่งไปด้านหน้า สลับกัน อย่าง ต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยปลายเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งตรงกันข้ามกับเท้าที่ก้าววิ่งออกไป สายตามองตรงไป ด้านหน้า (3 คะแนน)				
	ผู้เรียนปฏิบัติภารกิจก้าวเท้าวิ่งไปด้านหน้า สลับกัน อย่าง ต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยส้นหรือปลายเท้า แขนทั้งสอง ข้าง กางออกข้าง สายตามองตรงไปด้านหน้า(2 คะแนน)				
	ผู้เรียนปฏิบัติภารกิจก้าวเท้าวิ่งไปด้านหน้า สลับกัน อย่าง ต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยส้นเท้าหรือปลายเท้า แขนทั้ง สองข้าง แกว่งไม่สัมพันธ์กับเท้าที่ก้าววิ่งออกไป สายตา มองตรงไปด้านหน้า (1 คะแนน)				
3	การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน (Jumping)				
	ผู้เรียนสามารถกระโดด โดยลอยตัวขึ้นจากพื้นด้วยการส่ง แรงจากขาทั้งสองข้างพร้อมกัน และลงสู่พื้นด้วยปลายเท้า มีการผ่อนแรง โดยย่อตัวลง ด้วยข้อเท้า เข่าและสะโพก และแกว่งแขนทั้งสองข้างไปด้านหน้าหรือด้านบน สายตา มองไปด้านหน้าหรือด้านบน (4 คะแนน)				

	เนื้อหา	ความเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
	ผู้เรียนสามารถกระโดด โดยลอยตัวขึ้นจากพื้นด้วยการส่ง แรงจากขาทั้งสองข้างพร้อมกัน และลงสู่พื้นด้วยปลายเท้า มีการผ่อนแรง โดยย่อตัวลง ด้วยข้อเท้า เข่าและสะโพก และไม่แกว่งแขนทั้งสองข้าง (3 คะแนน)				

	เนื้อหา	ความเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
	ผู้เรียนสามารถกระโดด โดยลอยตัวขึ้นจากพื้นด้วยการส่งแรงจากขาทั้งสองข้างพร้อมกัน และลงสู่พื้นด้วยปลายเท้า ไม่มีการผ่อนแรง และไม่แกว่งแขนทั้งสองข้าง (2 คะแนน)				
	ผู้เรียนสามารถกระโดด โดยลอยตัวขึ้นจากพื้นด้วยการส่งแรงจากขาทั้งสองข้างพร้อมกัน และลงสู่พื้นเต็มฝ่าเท้า ไม่มีการผ่อนแรง และไม่แกว่งแขนทั้งสองข้าง (1 คะแนน)				
	การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์				
4	การกลิ้งบอล (Rolling)				
	ผู้เรียนสามารถเหวี่ยงแขนข้างใดข้างหนึ่งไปด้านหลังโดยถือสิ่งของ พร้อมกับเหวี่ยงแขนกลับมา และปล่อยสิ่งของให้ลงสัมผัสพื้น โดยย่อตัวลงพร้อมกับก้าวขาที่ตรงกันข้ามกับแขนที่เหวี่ยงไปข้างหน้า (4 คะแนน)				
	ผู้เรียนสามารถเหวี่ยงแขนข้างใดข้างหนึ่งไปด้านหลังโดยถือสิ่งของ พร้อมกับเหวี่ยงแขนกลับมา และปล่อยสิ่งของให้ลงสัมผัสพื้น โดยย่อตัวลงพร้อมกับก้าวขาเดียวกันกับแขนที่เหวี่ยงไปข้างหน้า (3 คะแนน)				
	ผู้เรียนสามารถเหวี่ยงแขนข้างใดข้างหนึ่งไปด้านหลังโดยถือสิ่งของ พร้อมกับเหวี่ยงแขนกลับมา และปล่อยสิ่งของให้ลงสัมผัสพื้น โดยก้มตัวลง (2 คะแนน)				
	ผู้เรียนสามารถเหวี่ยงแขนข้างใดข้างหนึ่งไปด้านหลังโดยถือสิ่งของ พร้อมกับเหวี่ยงแขนกลับมา และปล่อยสิ่งของให้ลงสัมผัสพื้น โดยการยืนตัวตรง (1 คะแนน)				

	เนื้อหา	ความเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
5	การขว้าง (Throwing)				

	เนื้อหา	ความเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
	ผู้เรียนถือสิ่งของอยู่ระดับเหนือไหล่ด้วยมือใดมือหนึ่ง เงื่อแขนข้างที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง ถอยเท้าข้างเดียวกับที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง พร้อมกับขว้างสิ่งของไปด้านหน้า โดยก้าวเท้าตาม (4 คะแนน)				
	ผู้เรียนถือสิ่งของอยู่ระดับเหนือไหล่ด้วยมือใดมือหนึ่ง เงื่อแขนข้างที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง ถอยเท้าข้างเดียวกับที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง พร้อมกับขว้างสิ่งของไปด้านหน้า แต่ไม่ก้าวเท้าตาม (3 คะแนน)				
	ผู้เรียนถือสิ่งของอยู่ระดับเหนือไหล่ด้วยมือใดมือหนึ่ง เงื่อแขนข้างที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง เท้าทั้งสองข้างยื่นเท่ากัน พร้อมกับขว้างสิ่งของไปด้านหน้า โดยก้าวเท้าตาม (2 คะแนน)				
	ผู้เรียนถือสิ่งของอยู่ระดับเหนือไหล่ด้วยมือใดมือหนึ่ง เงื่อแขนข้างที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง เท้าทั้งสองข้างยื่นเท่ากัน พร้อมกับขว้างสิ่งของไปด้านหน้า โดยไม่ก้าวเท้าตาม (1 คะแนน)				
6	การตีบอลด้วยมือ (Striking)				
	มือข้างหนึ่งโยนบอลลอยขึ้นจากมือเล็กน้อย มืออีกข้างที่ใช้ตีเหยียดไปด้านหลัง เหวี่ยงมาตีบอล และเหวี่ยงแขนส่งแรงตามบอล วางเท้าข้างเดียวกับมือที่โยนบอลไปด้านหน้า (4 คะแนน)				
	มือข้างหนึ่งโยนบอลลอยขึ้นจากมือเล็กน้อย มืออีกข้างที่ใช้ตีเหยียดไปด้านหลัง เหวี่ยงมาตีบอล และเหวี่ยงแขนส่งแรงตามบอล วางเท้าทั้งสองข้างเท่ากัน (3 คะแนน)				

	เนื้อหา	ความเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
	มือข้างหนึ่งโยนบอลลอยขึ้นจากมือเล็กน้อย มืออีกข้างที่ใช้ตี ไม่มีการเหยียดไปด้านหลัง เหวี่ยงมาตีโดนบอล และ เหวี่ยงแขนส่งแรงตามบอล วางเท้าทั้งสองข้างเท่ากัน (2 คะแนน)				
	มือข้างหนึ่งโยนบอลลอยขึ้นสูงจากมือมาก มืออีกข้างที่ใช้ตี ไม่มีการเหยียดไปด้านหลัง เหวี่ยงมาตีแต่ไม่โดนบอล และ เหวี่ยงแขนส่งแรงตามบอล วางเท้าทั้งสองข้างเท่ากัน (1 คะแนน)				
7	การเตะ (Kicking)				
	ผู้เรียนวางเท้าหน้าไว้ข้างลูกบอล เหวี่ยงเท้าอีกข้างไปด้านหลัง พร้อมกับเตะลูกบอลส่งไปด้านหน้า (4 คะแนน)				
	ผู้เรียนวางเท้าหน้าไว้เลยลูกบอล เหวี่ยงเท้าอีกข้างไปด้านหลัง พร้อมกับเตะลูกบอลส่งไปด้านหน้า (3 คะแนน)				
	ผู้เรียนวางเท้าหน้าไว้หลังลูกบอล เหวี่ยงเท้าอีกข้างไปด้านหลัง พร้อมกับเตะลูกบอลส่งไปด้านหน้า (2 คะแนน)				
	ผู้เรียน ยืนตรง เหวี่ยงเท้าอีกข้างไปด้านหลัง พร้อมกับเตะลูกบอลส่งไปด้านหน้า (1 คะแนน)				
8	การรับบอลสองมือระดับอก (Receiving)				
	ผู้เรียนสามารถ รับบอลด้วยฝ่ามือทั้งสองข้าง ผ่อนแรงด้วยการพับแขนเข้าหาหน้าอก (4 คะแนน)				
	ผู้เรียนสามารถ รับบอลด้วยฝ่ามือทั้งสองข้าง ไม่มีการผ่อนแรงด้วยการพับแขนเข้าหาหน้าอก (3 คะแนน)				
	ผู้เรียนสามารถ รับบอลด้วยแขนทั้งสองข้าง ไม่มีการผ่อนแรงด้วยการพับแขนเข้าหาหน้าอก (2 คะแนน)				
	ผู้เรียนสามารถ รับบอลด้วยการกอดลูกบอล ไม่มีการผ่อนแรงด้วยการพับแขนเข้าหาหน้าอก (1 คะแนน)				

	เนื้อหา	ความเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
9	การส่งบอลกระดอนพื้น (Bouncing)				
	มือทั้งสองข้างจับบอล อยู่บริเวณระดับอก ขณะส่งบอลลงพื้นมีการก้าวเท้าตาม พร้อมส่งลูกบอลกระดอนพื้น (4 คะแนน)				
	มือทั้งสองข้างจับบอล อยู่บริเวณระดับเหนือศีรษะ ขณะส่งบอลลงพื้นมีการก้าวเท้าตาม พร้อมส่งลูกบอลกระดอนพื้น (3 คะแนน)				
	มือทั้งสองข้างจับบอล อยู่บริเวณระดับเหนือศีรษะ ขณะส่งบอลลงเท้าทั้งสองข้างยื่นเท่ากัน พร้อมส่งลูกบอลกระดอนพื้น (2 คะแนน)				
	มือทั้งสองข้างจับบอล อยู่บริเวณข้างศีรษะ ขณะส่งบอลลงพื้น เท้าทั้งสองข้างยื่นเท่ากัน พร้อมส่งลูกบอลกระดอนพื้น (1 คะแนน)				

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางวิเคราะห์ทักษะกีฬา

คำชี้แจง : ให้ผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย ✓ หากกีฬาดังกล่าวมีส่วนประกอบของรายการทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

	เดิน	วิ่ง	ก้าวกระโดด	ก้าวเขย่ง	ควมบ้า	วิ่งเลี้ยว/วิ่งหนี	หลบหลีก	ซุ่ม	รับ/จับ	การเก็บ	เตะ	ค่าถือ
ฟุตบอล												
แฮร์บอล												
เทเบิล เทนนิส												
แบดมินตัน												

	เลี้ยงบอล	เตะบอล	ตีด้วยแรค	ตีด้วยของที่มี	การหมุน	การบิด	การกลิ้ง	ทรงตัว	ถ่ายเท	การกระโดด	ยึดเหยียด	การงอ
ฟุตบอล												
แฮร์บอล												
เทเบิล เทนนิส												
แบดมินตัน												

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของอาจารย์ผู้สอน

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

ผู้ประเมิน

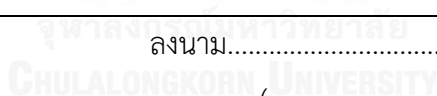
แบบประเมินการปฏิบัติทักษะ

ชื่อ ด.ช./ ด.ญ.นามสกุลชั้น ป.เลขที่

คำชี้แจง : ให้ผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน 4 3 2 หรือ 1 ที่ตรงตามการปฏิบัติจริง โดยพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

รายการประเมินและระดับคะแนน					หมายเหตุ
การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่	4	3	2	1	
1. การเดิน Walking					
2. การวิ่ง Running					
3. การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน Jumping					
รวมคะแนน					
การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	4	3	2	1	
4. การกลิ้งบอล Rolling					
5. การขว้าง Throwing					
6. การตีบอลด้วยมือ Striking					
7. การเตะ Kicking					
8. การรับบอลสองมือระดับอก Receiving					
9. การส่งบอลกระดอนพื้น Bouncing					
รวมคะแนน					

ลงนาม.....ผู้ประเมิน

 CHULALONGKORN UNIVERSITY

(.....)

1.แบบประเมินทักษะการเดิน

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความสามารถในทักษะการเดิน

ผู้รับการทดสอบ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดเตรียมสถานที่ทดสอบ

- กำหนดพื้นที่ทำการทดสอบเป็นทางราบแนวยาว มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด ระยะทาง 5 เมตร

ผู้ทดสอบ

อุปกรณ์

- เส้นบอกจุดเริ่มต้น – สิ้นสุด

วิธีดำเนินการทดสอบ

- ผู้รับการทดสอบยืนที่จุดเริ่มต้น
- ให้สัญญาณผู้รับการทดสอบเริ่มเดินจากจุดเริ่มต้นไปยังจุดสิ้นสุด

เกณฑ์การให้คะแนน

การปฏิบัติ	คะแนน
ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยส้นเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งตรงกันข้ามกับเท้าที่ก้าวเดินออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า	4
ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยปลายเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งตรงกันข้ามกับเท้าที่ก้าวเดินออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า	3
ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยส้นเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งข้างเดียวกันกับเท้าที่ก้าวเดินออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า	2
ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยปลายเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งข้างเดียวกันกับเท้าที่ก้าวเดินออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า	1

2.แบบประเมินทักษะการวิ่ง

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความสามารถในทักษะการวิ่ง

ผู้รับการทดสอบ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดเตรียมสถานที่ทดสอบ

- กำหนดพื้นที่ทำการทดสอบเป็นทางราบแนวยาว มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด ระยะทาง 10 เมตร

😊ผู้ทดสอบ

อุปกรณ์

- เส้นบอกจุดเริ่มต้น – สิ้นสุด

วิธีดำเนินการทดสอบ

- ผู้รับการทดสอบยืนที่จุดเริ่มต้น
- ให้สัญญาณผู้รับการทดสอบเริ่มวิ่งจากจุดเริ่มต้นไปยังจุดสิ้นสุด

เกณฑ์การให้คะแนน

การปฏิบัติ	คะแนน
ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าวิ่งไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยส้นเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งตรงกันข้ามกับเท้าที่ก้าววิ่งออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า	4
ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าวิ่งไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยปลายเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งตรงกันข้ามกับเท้าที่ก้าววิ่งออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า	3
ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าวิ่งไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยส้นหรือปลายเท้า แขนทั้งสองข้าง กางออกข้าง สายตามองตรงไปด้านหน้า	2
ผู้เรียนปฏิบัติการก้าวเท้าวิ่งไปด้านหน้า สลับกัน อย่างต่อเนื่องและลงน้ำหนักด้วยส้นเท้าหรือปลายเท้า แขนทั้งสองข้าง แกว่งไม่สัมพันธ์กับเท้าที่ก้าววิ่งออกไป สายตามองตรงไปด้านหน้า	1

3.แบบประเมินทักษะการกระโดด สองขาพร้อมกัน

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความสามารถในทักษะการกระโดด

ผู้รับการทดสอบ

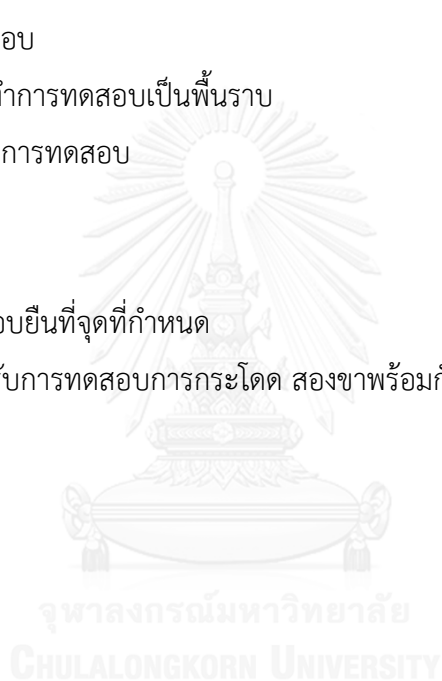
นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดเตรียมสถานที่ทดสอบ

1. กำหนดพื้นที่ทำการทดสอบเป็นพื้นราบ
2. กำหนดจุดเริ่มการทดสอบ

วิธีดำเนินการทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบยืนที่จุดที่กำหนด
2. ให้สัญญาณผู้รับการทดสอบการกระโดด สองขาพร้อมกัน

เกณฑ์การให้คะแนน

การปฏิบัติ	คะแนน
ผู้เรียนสามารถกระโดด โดยลอยตัวขึ้นจากพื้นด้วยการส่งแรงจากขาทั้งสองข้างพร้อมกัน และลงสู่พื้นด้วยปลายเท้า มีการผ่อนแรง โดยย่อตัวลง ด้วยข้อเท้า เข่าและสะโพก และแกว่งแขนทั้งสองข้างไปด้านหน้าหรือด้านบน สายตามองไปด้านหน้าหรือด้านบน	4
ผู้เรียนสามารถกระโดด โดยลอยตัวขึ้นจากพื้นด้วยการส่งแรงจากขาทั้งสองข้างพร้อมกัน และลงสู่พื้นด้วยปลายเท้า มีการผ่อนแรง โดยย่อตัวลง ด้วยข้อเท้า เข่าและสะโพก และไม่แกว่งแขนทั้งสองข้าง	3
ผู้เรียนสามารถกระโดด โดยลอยตัวขึ้นจากพื้นด้วยการส่งแรงจากขาทั้งสองข้างพร้อมกัน และลงสู่พื้นด้วยปลายเท้า ไม่มีการผ่อนแรง และไม่แกว่งแขนทั้งสองข้าง	2
ผู้เรียนสามารถกระโดด โดยลอยตัวขึ้นจากพื้นด้วยการส่งแรงจากขาทั้งสองข้างพร้อมกัน และลงสู่พื้นเต็มฝ่าเท้า ไม่มีการผ่อนแรง และไม่แกว่งแขนทั้งสองข้าง	1

4.แบบประเมินทักษะการกลิ้งบอล

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความสามารถในทักษะการกลิ้งบอล

ผู้รับการทดสอบ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดเตรียมสถานที่ทดสอบ

1. กำหนดพื้นที่ทำการทดสอบเป็นทางราบแนวยาว
2. กำหนดจุดเริ่มการทดสอบ

อุปกรณ์

1. ลูกบอล ตั้งแต่ เบอร์ 3 ขึ้นไป

วิธีดำเนินการทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบยืนที่จุดเริ่มต้น
2. ให้สัญญาณผู้รับการทดสอบเริ่มกลิ้งบอลไปด้านหน้า

เกณฑ์การให้คะแนน

การปฏิบัติ	คะแนน
ผู้เรียนสามารถเหวี่ยงแขนข้างใดข้างหนึ่งไปด้านหลังโดยถือสิ่งของ พร้อมกับเหวี่ยงแขนกลับมา และปล่อยสิ่งของให้ลงสัมผัสพื้น โดยย่อตัวลง พร้อมกับก้าวขาที่ตรงกันข้ามกับแขนที่เหวี่ยงไปข้างหน้า	4
ผู้เรียนสามารถเหวี่ยงแขนข้างใดข้างหนึ่งไปด้านหลังโดยถือสิ่งของ พร้อมกับเหวี่ยงแขนกลับมา และปล่อยสิ่งของให้ลงสัมผัสพื้น โดยย่อตัวลง พร้อมกับก้าวขาเดียวกันกับแขนที่เหวี่ยงไปข้างหน้า	3
ผู้เรียนสามารถเหวี่ยงแขนข้างใดข้างหนึ่งไปด้านหลังโดยถือสิ่งของ พร้อมกับเหวี่ยงแขนกลับมา และปล่อยสิ่งของให้ลงสัมผัสพื้น โดยก้มตัวลง	2
ผู้เรียนสามารถเหวี่ยงแขนข้างใดข้างหนึ่งไปด้านหลังโดยถือสิ่งของ พร้อมกับเหวี่ยงแขนกลับมา และปล่อยสิ่งของให้ลงสัมผัสพื้น โดยการยืนตัวตรง	1

5.แบบประเมินทักษะการขว้าง

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความสามารถในทักษะการขว้าง

ผู้รับการทดสอบ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดเตรียมสถานที่ทดสอบ

1. กำหนดพื้นที่ทำการทดสอบเป็นพื้นที่ว่างโล่ง

อุปกรณ์

1. ลูกเทนนิส หรือ ลูกบอลขนาดที่ผู้ทดสอบสามารถกำอยู่ในมือข้างเดียวได้

วิธีดำเนินการทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบยืนที่จุดเริ่มต้น
2. ให้สัญญาณผู้รับการทดสอบเริ่มขว้างบอลไปด้านหน้า

เกณฑ์การให้คะแนน

การปฏิบัติ	คะแนน
ผู้เรียนถือสิ่งของอยู่ระดับเหนือไหล่ด้วยมือใดมือหนึ่ง เงื่อแขนข้างที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง ถอยเท้าข้างเดียวกับที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง พร้อมกับขว้างสิ่งของไปด้านหน้า โดยก้าวเท้าตาม	4
ผู้เรียนถือสิ่งของอยู่ระดับเหนือไหล่ด้วยมือใดมือหนึ่ง เงื่อแขนข้างที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง ถอยเท้าข้างเดียวกับที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง พร้อมกับขว้างสิ่งของไปด้านหน้า แต่ไม่ก้าวเท้าตาม	3
ผู้เรียนถือสิ่งของอยู่ระดับเหนือไหล่ด้วยมือใดมือหนึ่ง เงื่อแขนข้างที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง เท้าทั้งสองข้างยืนเท่ากัน พร้อมกับขว้างสิ่งของไปด้านหน้า โดยก้าวเท้าตาม	2
ผู้เรียนถือสิ่งของอยู่ระดับเหนือไหล่ด้วยมือใดมือหนึ่ง เงื่อแขนข้างที่ถือสิ่งของไปด้านหลัง เท้าทั้งสองข้างยืนเท่ากัน พร้อมกับขว้างสิ่งของไปด้านหน้า โดยไม่ก้าวเท้าตาม	1

6.แบบประเมินทักษะการตีบอลด้วยมือ

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความสามารถในทักษะการตีบอลด้วยมือ

ผู้รับการทดสอบ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดเตรียมสถานที่ทดสอบ

1. กำหนดพื้นที่ทำการทดสอบเป็นพื้นที่ว่างโล่ง

อุปกรณ์

1. ลูกบอล ตั้งแต่ เบอร์ 3 ขึ้นไป

วิธีดำเนินการทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบยืนที่จุดเริ่มต้น
2. ให้สัญญาณผู้รับการทดสอบเริ่มทำการตีบอลด้วยมือไปด้านหน้า

เกณฑ์การให้คะแนน

การปฏิบัติ	คะแนน
มือข้างหนึ่งโยนบอลลอยขึ้นจากมือเล็กน้อย มืออีกข้างที่ใช้ตีเหยียดไปด้านหลัง เหวี่ยงมาตีบอล และเหวี่ยงแขนส่งแรงตามบอล วางเท้าข้างเดียวกับมือที่โยนบอลไปด้านหน้า	4
มือข้างหนึ่งโยนบอลลอยขึ้นจากมือเล็กน้อย มืออีกข้างที่ใช้ตีเหยียดไปด้านหลัง เหวี่ยงมาตีบอล และเหวี่ยงแขนส่งแรงตามบอล วางเท้าทั้งสองข้างเท่ากัน	3
มือข้างหนึ่งโยนบอลลอยขึ้นจากมือเล็กน้อย มืออีกข้างที่ใช้ตี ไม่มีการเหยียดไปด้านหลัง เหวี่ยงมาตีโดนบอล และเหวี่ยงแขนส่งแรงตามบอล วางเท้าทั้งสองข้างเท่ากัน	2
มือข้างหนึ่งโยนบอลลอยขึ้นสูงจากมือมาก มืออีกข้างที่ใช้ตี ไม่มีการเหยียดไปด้านหลัง เหวี่ยงมาตีแต่ไม่โดนบอล และเหวี่ยงแขนส่งแรงตามบอล วางเท้าทั้งสองข้างเท่ากัน	1

7.แบบประเมินทักษะการเตะ

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความสามารถในทักษะการเตะ

ผู้รับการทดสอบ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดเตรียมสถานที่ทดสอบ

1. กำหนดพื้นที่ทำการทดสอบเป็นพื้นที่ว่างโล่ง

อุปกรณ์

1. ลูกบอล ตั้งแต่ เบอร์ 3 ขึ้นไป

วิธีดำเนินการทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบยืนที่จุดเริ่มต้น วางบอลลงบนพื้น
2. ให้สัญญาณผู้รับการทดสอบเริ่มการเตะ

เกณฑ์การให้คะแนน

การปฏิบัติ	คะแนน
ผู้เรียนวางเท้าหน้าไว้ข้างลูกบอล เหยียดเท้าอีกข้างไปด้านหลัง พร้อมกับเตะลูกบอลส่งไปด้านหน้า	4
ผู้เรียนวางเท้าหน้าไว้เลยลูกบอล เหยียดเท้าอีกข้างไปด้านหลัง พร้อมกับเตะลูกบอลส่งไปด้านหน้า	3
ผู้เรียนวางเท้าหน้าไว้หลังลูกบอล เหยียดเท้าอีกข้างไปด้านหลัง พร้อมกับเตะลูกบอลส่งไปด้านหน้า	2
ผู้เรียน ยืนตรง เหยียดเท้าอีกข้างไปด้านหลัง พร้อมกับเตะลูกบอลส่งไปด้านหน้า	1

8.แบบประเมินทักษะการรับบอลสองมือระดับออก

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความสามารถในทักษะการรับบอลสองมือระดับออก

ผู้รับการทดสอบ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดเตรียมสถานที่ทดสอบ

1. กำหนดพื้นที่ทำการทดสอบเป็นพื้นที่ว่างโล่ง

อุปกรณ์

1. ลูกบอล ตั้งแต่ เบอร์ 3 ขึ้นไป

วิธีดำเนินการทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบยืนที่จุดเริ่มต้น
2. ให้สัญญาณผู้รับการทดสอบเริ่มรับบอลจากผู้ช่วยให้การทดสอบ

เกณฑ์การให้คะแนน

การปฏิบัติ	คะแนน
ผู้เรียนสามารถ รับบอลด้วยฝ่ามือทั้งสองข้าง ผ่อนแรงด้วยการพับแขนเข้าหาหน้าอก	4
ผู้เรียนสามารถ รับบอลด้วยฝ่ามือทั้งสองข้าง ไม่มีการผ่อนแรงด้วยการพับแขนเข้าหาหน้าอก	3
ผู้เรียนสามารถ รับบอลด้วยแขนทั้งสองข้าง ไม่มีการผ่อนแรงด้วยการพับแขนเข้าหาหน้าอก	2
ผู้เรียนสามารถ รับบอลด้วยการกอดลูกบอล ไม่มีการผ่อนแรงด้วยการพับแขนเข้าหาหน้าอก	1

9.แบบประเมินทักษะการส่งบอลกระดอนพื้น

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความสามารถในทักษะการส่งบอลกระดอนพื้น

ผู้รับการทดสอบ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดเตรียมสถานที่ทดสอบ

1. กำหนดพื้นที่ทำการทดสอบเป็นพื้นที่ว่างโล่ง

อุปกรณ์

1. ลูกบอล ตั้งแต่ เบอร์ 3 ขึ้นไป

วิธีดำเนินการทดสอบ

- 1.ผู้รับการทดสอบยืนที่จุดเริ่มต้น
- 2.ให้สัญญาณผู้รับการทดสอบเริ่มการส่งบอลกระดอนพื้น

เกณฑ์การให้คะแนน

การปฏิบัติ	คะแนน
มือทั้งสองข้างจับบอล อยู่บริเวณระดับอก ขณะส่งบอลลงพื้นมีการก้าวเท้าตาม พร้อมส่งลูกบอลกระดอนพื้น	4
มือทั้งสองข้างจับบอล อยู่บริเวณระดับเหนือศีรษะ ขณะส่งบอลลงพื้นมีการก้าวเท้าตาม พร้อมส่งลูกบอลกระดอนพื้น	3
มือทั้งสองข้างจับบอล อยู่บริเวณระดับเหนือศีรษะ ขณะส่งบอลลงเท้าทั้งสองข้างยื่นเท่ากัน พร้อมส่งลูกบอลกระดอนพื้น	2
มือทั้งสองข้างจับบอล อยู่บริเวณข้างศีรษะ ขณะส่งบอลลงพื้น เท้าทั้งสองข้างยื่นเท่ากัน พร้อมส่งลูกบอลกระดอนพื้น	1

ภาคผนวก ง

ตารางคะแนน ผู้ให้คะแนนที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลำดับ	การเดิน	การวิ่ง	การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	การกลิ้งบอล	การขว้าง	การตีบอลด้วยมือ	การเตะ	การรับบอลสองมือระดับอก	การส่งบอลกระดอนพื้น
1	3	3	3	4	3	3	3	3	2
2	4	4	4	4	4	4	4	4	4
3	4	4	4	4	4	4	3	4	4
4	2	2	2	3	3	2	2	3	3
5	2	3	3	3	2	2	2	2	2
6	2	2	2	3	3	3	4	3	3
7	4	4	3	4	4	3	4	3	3
8	3	3	3	3	4	4	3	4	3
9	3	4	4	4	4	4	3	4	3
10	4	4	4	3	4	4	3	4	3
11	3	4	4	3	4	4	4	3	3
12	3	4	3	1	2	2	3	2	2
13	3	3	3	2	1	3	3	3	2
14	3	3	3	3	3	3	3	3	3
15	2	3	4	3	3	4	3	3	2
16	4	4	4	4	4	4	4	4	4
17	4	3	4	4	3	4	4	3	4
18	4	4	4	4	4	4	4	4	4
19	4	3	4	4	3	4	3	3	3
20	3	3	3	4	3	3	3	3	3
21	4	3	3	3	3	2	3	3	3
22	4	3	3	3	2	1	3	3	3
23	2	3	3	4	4	4	3	3	3
24	3	3	3	4	3	4	3	3	3
25	4	3	3	4	3	4	3	3	3

ลำดับ	การเดิน	การวิ่ง	การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	การกลิ้งบอล	การขว้าง	การตีบอลด้วยมือ	การเตะ	การรับบอลสองมือระดับอก	การส่งบอลกระดอนพื้น
26	4	4	4	3	4	4	4	4	4
27	2	3	3	3	3	3	3	4	3
28	3	4	3	4	3	2	2	1	2
29	2	3	3	2	3	4	3	3	3
30	3	4	3	3	3	2	4	3	2
31	4	3	4	4	4	4	4	4	4
32	4	4	4	4	3	4	4	4	4
33	2	3	3	3	3	3	2	4	4
34	3	3	3	2	3	3	3	2	3
35	2	2	3	1	2	1	2	2	2
36	3	3	3	3	2	2	3	2	1
37	2	2	3	2	2	1	2	3	3
38	3	3	3	2	1	2	3	2	2
39	3	3	3	2	3	3	3	2	3
40	2	3	2	3	3	2	3	2	2
41	3	3	3	3	3	2	3	2	3
42	3	3	3	2	3	2	2	3	2
43	2	3	3	2	1	2	3	3	2
44	3	3	3	1	3	3	3	3	1
45	4	4	4	3	3	3	3	3	3
46	4	4	3	4	4	3	4	3	4
47	4	3	4	3	4	4	3	3	3
48	3	4	3	3	3	4	4	3	3
49	3	4	4	4	4	3	4	3	3

ลำดับ	การเดิน	การวิ่ง	การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	การกลิ้งบอล	การขว้าง	การตีบอลด้วยมือ	การเตะ	การรับบอลสองมือระดับอก	การส่งบอลกระดอนพื้น
73	4	4	4	4	4	4	3	4	4
74	4	4	4	4	4	4	4	4	4
75	3	4	4	3	3	3	4	3	4
76	3	3	4	3	4	3	3	4	3
77	3	3	3	2	3	1	2	2	2
78	3	3	3	3	3	4	4	4	4
79	2	3	4	3	3	3	2	2	3
80	4	4	3	4	3	3	3	4	3
81	2	3	2	3	3	1	2	3	2
82	4	3	4	3	3	2	2	1	2
83	3	3	2	3	3	1	2	2	2
84	4	2	3	2	3	2	2	2	3
85	2	2	2	1	2	2	2	3	2
86	2	3	3	3	3	3	3	3	3
87	4	3	4	1	4	3	3	3	3
88	4	4	4	4	4	4	4	4	4
89	3	3	3	3	2	3	3	3	3
90	2	3	3	2	3	3	3	3	3
91	3	3	4	4	3	4	4	4	3
92	3	3	3	3	4	3	3	2	2
93	2	2	3	1	1	2	2	3	4
94	4	4	1	2	3	4	4	4	4
95	3	3	3	4	3	4	4	4	4

ลำดับ	การเดิน	การวิ่ง	การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	การกลิ้งบอล	การขว้าง	การตีบอลด้วยมือ	การเตะ	การรับบอลสองมือระดับอก	การส่งบอลกระดอนพื้น
95	3	3	3	4	3	4	4	4	4
96	2	3	3	2	2	3	3	3	3
97	4	3	4	3	3	3	3	3	3
98	4	4	4	4	3	2	2	3	3
99	3	4	4	4	4	4	4	4	4
100	3	3	3	3	3	2	1	2	2
101	4	4	3	2	2	2	3	2	3
102	3	3	3	1	1	2	3	2	4
103	4	4	4	1	1	2	4	3	3
104	4	4	4	3	3	3	3	2	3
105	3	4	4	3	3	4	3	3	3
106	3	3	4	2	2	1	3	2	3
107	3	3	3	3	4	3	2	2	3
108	3	3	3	4	4	4	4	4	4
109	2	3	4	4	3	4	4	4	4
110	4	4	3	3	4	3	4	4	4
111	2	3	2	3	1	1	3	3	2
112	4	3	4	3	2	4	3	3	2
113	3	3	2	3	3	4	4	3	2
114	4	2	3	3	3	3	2	2	2
115	2	2	2	1	3	3	2	3	3
116	2	3	3	3	3	2	3	1	2
117	4	3	4	3	4	4	3	2	2
118	4	4	4	4	3	4	4	4	4

ลำดับ	การเดิน	การวิ่ง	การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	การกลิ้งบอล	การขว้าง	การตีบอลด้วยมือ	การเตะ	การรับบอลสองมือระดับอก	การส่งบอลกระดอนพื้น
119	3	3	3	3	3	3	4	3	4
120	2	3	3	2	3	3	4	4	4

ลำดับ	การเดิน	การวิ่ง	การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	การกลิ้งบอล	การขว้าง	การตีบอลด้วยมือ	การเตะ	การรับบอลสองมือระดับอก	การส่งบอลกระดอนพื้น
1	3	3	3	4	3	3	4	4	2
2	4	4	3	4	4	4	4	3	4
3	4	4	4	4	4	4	3	4	4
4	2	3	3	3	2	2	2	3	2
5	2	3	3	3	2	2	2	2	2
6	2	2	2	3	3	3	3	3	3
7	4	4	3	4	4	3	4	3	3
8	3	3	3	3	4	4	3	4	3
9	3	4	4	4	4	4	3	4	3
10	4	4	4	3	4	4	3	4	3
11	3	4	4	3	4	4	4	3	3
12	3	4	3	1	2	2	3	2	1
13	3	3	3	2	1	3	3	2	1
14	3	3	3	3	3	3	3	3	3
15	2	3	4	3	3	4	3	3	2
16	4	4	4	4	4	4	4	4	4
17	4	3	4	4	3	4	4	4	4
18	4	4	4	4	4	4	4	4	4
19	4	3	3	4	3	4	3	3	3
20	3	3	3	4	3	4	3	3	3
21	4	3	3	3	3	2	3	3	3
22	4	3	3	3	2	1	3	3	3

ลำดับ	การเดิน	การวิ่ง	การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	การกลิ้งบอล	การขว้าง	การตีบอลด้วยมือ	การเตะ	การรับบอลสองมือระดับอก	การส่งบอลกระดอนพื้น
23	3	3	3	4	4	4	3	3	3
24	3	3	3	4	3	4	3	3	3
25	4	3	3	4	3	4	3	3	3
26	4	4	4	3	4	4	4	4	4
27	2	3	2	3	3	3	3	4	3
28	3	4	3	4	3	2	2	1	2
29	2	3	3	2	4	4	3	3	3
30	3	4	3	3	3	3	4	3	2
31	4	3	4	4	4	4	4	4	4
32	4	4	4	4	3	4	4	4	4
33	2	3	3	3	3	3	2	4	4
34	3	3	3	2	3	3	3	2	4
35	2	2	3	1	2	1	2	2	2
36	3	3	3	3	2	2	3	2	1
37	2	2	3	2	2	1	2	3	3
38	3	3	3	2	1	2	3	2	2
39	3	3	3	2	3	3	2	2	3
40	2	3	2	3	3	2	3	2	2
41	3	3	3	3	3	2	3	2	3
42	3	3	3	2	2	2	2	3	2
43	2	3	3	2	1	2	3	3	1
44	3	3	3	1	3	3	3	3	1

ลำดับ	การเดิน	การวิ่ง	การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	การกลิ้งบอล	การขว้าง	การตีบอลด้วยมือ	การเตะ	การรับบอลสองมือระดับอก	การส่งบอลกระดอนพื้น
89	3	3	3	3	3	3	3	3	3
90	2	3	3	2	3	3	3	3	3
91	4	4	3	4	3	3	4	4	3
92	4	4	4	3	4	3	3	3	2
93	3	4	2	1	1	2	2	3	3
94	3	4	3	2	3	4	4	4	4
95	3	4	4	4	4	4	4	4	4
96	4	3	3	2	2	3	3	3	3
97	3	3	3	3	3	3	3	3	3
98	4	4	3	4	3	2	2	3	3
99	3	3	4	4	4	4	4	4	4
100	2	2	3	3	3	2	1	2	2
101	2	2	2	2	2	2	3	2	3
102	4	4	3	1	1	2	3	2	4
103	3	4	2	1	1	2	3	3	3
104	4	4	3	3	3	3	3	2	3
105	3	4	3	3	3	4	3	3	3
106	2	3	2	2	2	1	3	2	3
107	4	3	3	3	4	3	2	2	3
108	4	4	4	4	4	3	4	4	4
109	4	4	4	4	4	4	4	4	4
110	4	4	4	3	4	3	4	4	4

ลำดับ	การเดิน	การวิ่ง	การกระโดด 2 ขาพร้อมกัน	การกลิ้งบอล	การขว้าง	การตีบอลด้วยมือ	การเตะ	การรับบอลสองมือระดับอก	การส่งบอลกระดอนพื้น
111	3	2	2	3	1	1	3	3	2
112	3	3	3	3	2	4	3	3	2
113	4	3	4	3	3	4	4	3	2
114	4	3	3	3	3	2	2	2	2
115	2	2	2	1	3	3	2	3	3
116	2	3	3	3	3	2	3	1	2
117	4	3	4	3	4	4	3	2	2
118	4	4	4	4	3	4	4	4	4
119	3	3	2	3	3	3	4	3	4
120	4	4	4	2	3	3	4	4	4

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายพลพรรธน์ บัวแก้ว เกิดเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2530 สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาจาก คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีการศึกษา 2552 และศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ ภาควิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2556

